

ALUMINIJ

Glasilo delovnega kolektiva tovarne glinice in aluminija »Boris Kidrič« Kidričevo

IZDAJA DELAVSKI SVET
TOVARNE GLINICE IN
ALUMINIJA
»BORIS KIDRIČ«
KIDRIČEVO
Urejuje uredniški odbor:
predsednik Franjo Vrlič,
člani: Marjan Bizovičar, Jo-
že Brglez, Marjan inž. Hu-
dina, Rozika Klančnik, An-
ton Kozoderc, Franc Lon-
čarič, Ivan Mazera, Jože
Segula in Marija Stajneker.
Odgovorni urednik:
Inž. Stane Tonejc
Naslov uredništva:
Aluminij Kidričevo
Tekoči račun pri NB Ptuj
604-19-1-320
Telefon 3 10 95/341
Rokopisov ne vračamo
Tisk: tiskarna časopisnega
podjetja »Mariborski tisk«
Maribor

ŠT. 5

JUNIJ 1965

LETNIK III.

Srečanja in sodelovanje

Ob naših srečanjih v okviru IV. tedna »bratstva in prijateljstva«, ki so potekala pod pokroviteljstvom skupščine občine Ptuj v času od 23. aprila do 16. maja 1965, smo si večkrat zastavili vprašanje, kako je pravzaprav prišlo do vsebinsko tako bogatega in plodnega sodelovanja med občinami dveh bratskih republik Hrvatske in Slovenije.

Prve stike je vzpostavila ptuj-ska sindikalna šola s svojim prvim obiskom v delovnem kolektivu »Varteks« v Varaždinu spomladi leta 1960, kjer so njene slušateljke nadvse tople in pristrčno sprejeli. Naša želja je takrat bila, da bi navezali tesne stike z delavci v sosedni republiki in da bi spoznavali njihove bogate izkušnje v delu, v sindikalni organizaciji in orga-

vih nalog tudi razvijati v čim večji možni meri vse oblike sodelovanja, ki so skupnega pomena in zanimajo vse delovne ljudi, in da je potrebno delati na poglobljanju iskrenega prijateljstva delovnih ljudi dveh republik.

Že 16. septembra 1961. leta je bila v Ptuj prva skupna seja občinskih sindikalnih svetov Čakovca, Varaždina in Ptuja, na kateri so bili položeni temelji za trajno sodelovanje med delavci vseh treh občin. Še istega leta pa je bila 18. novembra skupna seja občinskih sindikalnih svetov Varaždina in Ptuja v Varaždinu, na kateri so sprejeli akcijski program sodelovanja, sočasno pa izmenjali izkušnje s področja sindikalnega dela. Leto 1961 je bilo zelo pomembno. Organiziranih je bilo

tedna »bratstva in prijateljstva« je bilo poudarjeno, da bo to vsako leto skupno organiziran praznik vseh delavcev treh občin ob mednarodnem delavskem prazniku 1. maju. Drugi teden »bratstva in prijateljstva« je bil organiziran v občini Varaždin od 22. do 27. aprila 1963. leta. Program je uresničila okrog 500 aktivnih udeležencev, prireditve pa si je ogledalo nad 3000 ljudi. Tretji teden »bratstva in prijateljstva« pa je bil od 16. do 23. maja 1964 v občini Čakovec. Aktivnih udeležencev iz vrst članov sindikata, ki so uresničili bogat program kulturnih in športnih prireditev, je bilo 1176, prireditve pa si je ogledalo nad 9000 ljudi. Kulturne prireditve so bile tudi v važnejših središčih na vasi. Izšla je prva številka medobčinskega glasila v 8000 izvodih in posebna spominska pisemska ovojnica v 5000 izvodih.

K vsemu doslej povedanemu je potrebno poudariti, da je osnovna značilnost tedna »bratstva in prijateljstva«, da so vse prireditve pregled dosežkov človekovega ustvarjanja na področju kulture in umetnosti in pregled spretnosti, moči in telesnih sposobnosti, ki jih preizkušamo na srečanjih v delavsko športnih igrah. Vse to delovnega človeka spodbuja pri njegovih hotenjih po novem ustvarjanju še kvalitetnejših kulturnih dobrin, ki jih želi posredovati delovnim ljudem v svojem domačem kraju in v sosedni bratski republiki. Največja vrednost, ki nam jo dajejo vsa naša srečanja v tednu »bratstva in prijateljstva«, pa je v tem, da se medsebojno spoznavamo, zblížujemo in poglobljamo medsebojno iskreno prijateljstvo delovnih ljudi občin Čakovca, Ormoža, Ptuja in Varaždina,

(Nadaljevanje na 2. strani)

Mešani pevski zbor DKUD Slobode Varaždin na zaključni proslavi v Kidričevem

nih delavskega samoupravljanja. Rezultat prvega srečanja je bil, da od takrat dalje sindikalna šola Ptuj vsako leto obišče delovni kolektiv »Varteks« in lepo mesto Varaždin.

Spomladi leta 1961 je občinski sindikalni svet Ptuj navezal prve stike z občinskim sindikalnim svetom Varaždin, kmalu nato pa so navezali še stike z občinskim sindikalnim svetom Čakovec. Najvidnejši osebnosti v sosedni Hrvatski, ki sta vložili največ naporov za navezavo stikov in razvijanje sodelovanja, sta takratna predsednika občinskih sindikalnih svetov Ivo Vitez iz Varaždina in Pero Drk iz Čakovca. Najprej so se delegacije sindikatov udeležile občinskih zborov občinskih sindikalnih svetov v vseh treh občinah, na katerih so v imenu članov sindikata obrazložile želje delavcev po sodelovanju. Občni zbori sindikalnih svetov so v svojih zaključkih zadolžili plemene občinskih sindikalnih svetov, da je ena izmed njih-

več skupnih posvetovanj, na katerih so sindikalni delavci proučevali izkušnje in probleme s področja dela v sindikalnih organizacijah, v organih delav. samoupravljanja in formiranja delovnih enot, iskanje najboljših meril za nadaljnje izpopolnjevanje sistema delitve osebnih dohodkov po delu, govorili so o problemih v zdravstveni službi, o šolstvu in o ostalih vprašanjih, ki so nas zanimala. Skupno smo iskali nove oblike dela z željo, da bi vsebinsko obogatili delo sindikatov in da bi čimbolj utrdili vlogo sindikalnih organizacij.

Leto 1962 pa pomeni rojstvo tedna »bratstva in prijateljstva«, ki so ga prvič skupno organizirali občinski sindikalni sveti Čakovec, Varaždin in Ptuj v Ptuj, v času od 23. do 28. aprila. V uresničevanju programa je aktivno sodelovalo okrog 300 članov sindikata treh občin, prireditve pa si je ogledalo več tisoč ljudi ptuj-ske občine. V sklepu o organizaciji

Kdo naj bo nosilec ekonomske integracije

Že nekaj let nazaj se v našem gospodarstvu vedno bolj razvija proces integracije. Prepričan sem, da večina naših proizvajalcev, ki redno spremlja dnevni tisk ali posluša radio, ve, kaj je to integracija (združevanje) in kakšen pomen sploh ima. Toda kljub temu bi nekoliko bolj podrobno in najbolj preprosto povedal vsem našim proizvajalcem-članom kolektiva o pomenu združevanja, kajti morda bo prej ali slej prišlo tudi pri nas do kakšne združitve s sorodnim podjetjem in nam bo takrat vsa stvar toliko bolj jasna in razumljiva.

Kdor je vsaj malo zasledoval razvoj združenja bolj od začetka, je menda kaj lahko ugotovil, da se je takrat le prepočisto mislilo, da je gospodarska integracija zgolj politična akcija. Toda pozneje — in še danes — pa vedno bolj že prevladuje mnenje med samimi proizvajalci, da je združevanje le v prvi vrsti korak oziroma ekonomski proces, ki ga povsem razumljivo prvenstveno narekuje stopnja gospodarskega razvoja v svetu in pri nas. Povsem logično je, da bo gospodarsko združevanje, predvsem še v naših razmerah, pripomoglo tudi k hitrejši uskladitvi naših zmogljivosti z gospodarskimi zmogljivostmi mnogih industrijsko bolj razvitih držav, kar nam bo seveda omogočilo enakopravnejše sodelovanje v svetovni trgovini. Združevanje v gospodarstvu nastopa predvsem kot ena od oblik, ki omogočajo povečanje produktivnosti z modernimi sredstvi ob polnem izkoriščanju vseh dosežkov izrednega znanstvenega napredka na področju tehnike, avtomatizacije in seveda tudi tehnologije. V vsakdanji praksi gospodarskega združevanja je možno povečati produktivnost v gospodarstvu — in s tem tudi družbeno produktivnost — na najrazličnejše načine. In prav zaradi tega so tudi oblike povezovanja gospodarskih organizacij, kot načini za doseg tega cilja, zelo različni, in to glede na to, katera sredstva in katere ukrepe želijo sodelujoča podjetja uporabiti, da bi povečala svojo produktivnost, in katere neposredne učinke, ki vodijo k temu cilju, žele sploh doseči. Vsekakor pa je iz-

bor ustrezne oblike združevanja tudi močno odvisen od obsega in značaja obstoječih kapacitet, značaja in strukture proizvodnje ter proizvodne orientacije posameznih delovnih organizacij. Mnogi dosežki uspehi gospodarskega združevanja, ki so vsekakor bili zelo pomembni za naše gospodarstvo (ne glede na posamezne neuspele rešitve), so bili doseženi z raznimi fuzijami, ko se je več podjetij združilo v eno veliko in močno podjetje, z ustanavljanjem najrazličnejših poslovnih združenj (več podjetij iste proizvodne panoge ustanovi skupne organe za zadovoljevanje skupnih potreb in nalog oziroma za realiziranje skupnih interesov ter še z raznimi oblikami poslovno-tehničnega sodelovanja). Prav ta oblika združevanja se je najbolj uveljavila predvsem zaradi zelo močne razdrobljenosti v našem gospodarstvu. Mnogo majhnih podjetij se je znašlo v položaju, ko vsako zase ni bilo več pod nobenim pogojem sposobno organizirati svoje proizvodnje tako, da bi spriče cene svojih proizvodov (izdelkov) lahko uspešno konkuriralo na domačem, še mnogo manj pa na tujem tržišču. Združene močne proizvodne in kadrovske zmogljivosti pa so jim omogočile z bolj-šo organizacijo dela, z boljšim izkoriščanjem strokovnih kadrov, z združitvijo ustvarjenih sredstev itd. povečati proizvodnjo in produktivnost. Nešteti delovnim kolektivom je uspelo prav v združenih podjetjih organizirati svojo proizvodnjo v taki meri, da so bile dosežene povsem nove proizvodne kvalitete. Specializacija posameznih združenih tovarn za izdelavo samo določenih proizvodov je omogočila izdelavo večjih serij, kar je razumljivo vplivalo na zmanjšanje proizvodnih stroškov, prav tako pozitivne rezultate pa je marsikateremu podjetju dalo tudi uvajanje tipizirane proizvodnje. Skupna finančna sredstva so omogočila nabavo moderne — mnogo-krat že avtomatizirane opreme, katera proizvajala ne samo hitreje, ampak tudi mnogo bolj in ceneje.

Prav take učinke kot s spajanjem podjetij v velika podjetja in kombinata, pa je moč doseči tudi v okviru drugih oblik gospodarskega povezovanja. Ena izmed takih oblik so tudi poslovna združenja, ki so pri nas dosegla že tudi dokaj-šen obseg, saj je na primer iz podatkov razvidno, da je že do konca leta 1963 bilo v državi samo v industriji ustanovljenih 72 poslovnih združenj s 1.078 včlanjenimi industrijskimi podjetji (ali 45 % vseh). Podobno kot v industriji so v različna poslovna združenja povezana še tudi mnoga podjetja z drugih področij v gospodarstvu. Prvotno je bil poglobljen namen ustanavljanja teh združenj sode-
lovanje na domačem in tujem tržišču, kasneje pa se je njihova dejavnost razširila, posebno v dobro organiziranih in pravilno usmerjenih združenjih. Gre pa tudi sedaj, ko so že uveljavljena, pretežno za skupno organizacijo nabave reprodukcijskega materiala in surovin na domačem in tujem trgu, za organizacijo skupne prodaje, vskladiščenja, izdelovanja skupnih delovnih programov (delitev dela) itd. Pomembnost teh združenj pa je v

Vladimir Vrečko, podpredsednik skupščine občine Ptuj, se zahvaljuje gostom za sodelovanje v tednu bratstva in prijateljstva

(Nadaljevanje na 2. strani)

Kdo naj bo nosilec ekonomske integracije

(Nadaljevanje s 1. strani)

našem gospodarskem sistemu še premalo poudarjena; predvsem še niso izkoriščene vse možnosti, ki jih povezovanje podjetij v združenju nudi, in to predvsem za modernjšo proizvodnjo, za pospeševanje delitve dela in specializacije med večanimi podjetji in za pridobivanje in izkoriščanje sodobnih dosežkov znanosti na področju avtomatizacije proizvodnje in uvajanja moderne tehnologije.

V procesu gospodarskega združevanja pa je potrebno upoštevati in

intenzivno razvijati še druge, za uspešen in predvsem hitrejši in tudi perspektivnejši razvoj našega gospodarstva pomembne faktorje, pri čemer seveda mislimo na znanost in njene dosežke. Vsem nam je povsem jasno, da je sodobna, visoko razvita tehnologija industrijske proizvodnje v svetu v prvi vrsti rezultat znanosti in znanstvenih raziskovanj. Znanost in tehnika sta v takem razvojnem tempu (zaletu), da so lahko že jutri določeni proizvodni postopki zastareli, čeprav so morda danes najmodernejši. Prav zaradi tega so investicije za graditev znanstvenih in raziskovalnih institucij, graditev laboratorijev za izobraževanje znanstveno raziskovalnih kadrov itd. čedalje pomembnejši činitelji tako za gospodarski kot splošno družbeni razvoj dežele, kajti upoštevati moramo nov družbeni pojav v svetu — revolucijo v znanosti in tehniki, v kar smo že danes lahko prav vsi dobro prepoznali.

Med glavnimi vprašanji, ki jih je treba omeniti, da bi bila podoba o integracijskih procesih v gospodarstvu jasnejša, sta še gospodarski sistem in vsi njegovi vplivi na združenje in pa še posebno vprašanje nosilcev vseh teh integracijskih gibanj. Menda ni nobenega dvoma, da mora gospodarski sistem z vsemi svojimi instrumenti in z vsemi sredstvi neprestano stimulirati vsa tista prizadevanja, ki vodijo k dvigu družbene produktivnosti. Brez dvoma bo družbeni plan s svojimi instrumenti bolj stimuliral tiste proizvodne panoge in tiste gospodarske organizacije, ki bodo spričo splošnih gospodarskih pogojev tudi v daljši perspektivi dajale največje ekonomske učinke. V obstoječem sistemu instrumentov pa bodo potrebne določene korekture zaradi nekaterih njihovih negativnih učinkov. V ta okvir vprašanj sodi tudi vprašanje medfaze prometa davka, določena pravna negotovost, nezadostna družbena kontrola — na primer pri nakupu tujih licenc za zastarelo tehnologijo itd., ker to na proces gospodarskega združevanja zelo negativno vpliva. Sem sodi tudi nenašičeno tržišče za mnoge proizvode kot posledica naglega gospodarskega razvoja (toda tudi pretirane investicijske potrebe); na združevanje vpliva to dejstvo negativno v tem smislu, ker mnoga podjetja danes z lahkoto prodajo svojo proizvodnjo ne glede na kvaliteto, zaradi česar ne vidijo nobene potrebe po modernizaciji, delitvi dela in specializaciji, ki jo omogoča združevanje. Povsem jasno je, da je gospodarska gotovost, ki je ustvarjena na tej osnovi, zelo kratkovidna in v daljših rokih povsem neuporabna. Z ustreznimi instrumenti bo morala družba prisiliti taka podjetja k sodobnejšemu in perspektivnejšemu gospodarjenju — za vsako ceno. Če se še ustavimo pri vprašanju nosilcev integracijskih procesov, potem se vsekakor moramo najprej ustaviti pri besedah, ki jih je ob neki priliki izrekel tovariš Tito, ko je med drugim dejal: »Kdo naj bo nosilec ekonomske integracije — politični organi ali proizvajalci? ... Razume se proizvajalci, delavci ali pa kolektivi; ki jih bo njihova zainteresiranost za boljše proizvodnjo vodila k iskanju metod in možnosti

splošno jugoslovanskega združevanja in da v njem najdejo tudi svoje interese. Delavci, delovni kolektivi in njihovi voditelji najbolj vedo, kaj je za njih najrentabilnejše.« Odločilno vlogo naj torej imajo neposredni proizvajalci. K temu kaže dodati še, da sta dvig produktivnosti in nadaljnje uveljavljanje delavskega samoupravljanja dve med seboj odvisni sestavini istega procesa — hitrejšega gospodarskega in družbenega napredka. Prav to vprašanje pa je bilo v dosednji praksi pri nas pogosto zanemarjeno in zato tudi vzrok mnogih nepotrebnih težav. Bistveno je, da

delovni kolektivi oziroma njihovi delavski sveti od vsega začetka tudi sodelujejo: pri pripravi (analizah, postavljanju ciljev itd.), pri postavljanju programov, določanju vseh notranjih odnosov, iskanju ustreznih oblik združevanja — do neposredne združitve. Tako sodelovanje kolektivov bo preprečilo številne težave, ki sicer redno nastopajo pri dokončni realizaciji celotnega programa. Za zaključek pa še ena ugotovitev: združevanje ni samo enkratna naloga, ampak neprestan proces, ker ni dokončnih in končnih integracij. Razvoj znanosti in tehnike ter vedno nove in

nove potrebe bodo terjale vedno nova prizadevanja za produktivnejše, ekonomičnejše in tudi rentabilnejše gospodarjenje. To pa bo zahtevalo neprestano iskanje vedno novih in še boljših rešitev gospodarskega povezovanja zaradi novih, še večjih in širših delitev dela — za nadaljnje povečevanje produktivnosti. Samo tako neprestano napredovanje s stalnim razvijanjem in uveljavljanjem najrazličnejših ukrepov za boljše, rentabilnejše proizvodnjo lahko tudi zagotovi neprestano povečanje življenjske ravni naših delovnih ljudi.

Srečanja in sodelovanje

(Nadaljevanje s 1. strani)

kar je pomemben delež pri krepitvi nerazdružnega bratstva in enotnosti vseh jugoslovanskih narodov.

Naša srečanja nam omogočajo, da izmenjujemo že pridobljene delovne izkušnje in da se skupno dogovarjamo, kako pristopiti k reševanju posameznih aktualnih problemov in protislovij. Toda ne samo to, dajejo nam možnost spoznavanja, možnost za nove oblike sodelovanja, kar še posebno velja za poslovno sodelovanje med delovnimi organizacijami in komunam.

V petih letih nam je uspelo ustvariti čvrsto sodelovanje na področjih kulture, umetnosti, turizma, radia, tiska, športa in rekreacije ter med organizacijami zveze sindikatov, zveze mladine, zveze borcev NOV in društvi, med katerimi je vredno omeniti gasilske organizacije, ribiške družine, turistična društva itd. Na področju turizma in rekreacije obstajajo neizčrpne možnosti za sodelovanje. Varaždinske toplice nam na primer ponujajo z izredno ugodnimi pogoji možnost za zgraditev rekreacijskega centra, ki bi bil še posebno koristen za delovni kolektiv tovarne glinice in aluminija, saj bi ga lahko izkoristili skozi vse leto, tudi v zimskem času; kazalo bi razmisliti o zgraditvi skupnega rekreacijskega centra vseh štirih občin, saj bi tako omogočili našim delavcem cenen in prijeten oddih po napornem delu.

Omeniti je potrebno tudi to, da že dve leti deluje medobčinski odbor štirih občin, ki je do sedaj odigral pomembno vlogo v razvijanju sodelovanja in pri organiziranju skupnih akcij. Sedaj potekajo priprave na ustanovitev medobčinskega sklada, ki bo imel nalogo, da bo spodbujal delovnega človeka pri njegovem ustvarjalnem delu in pri posredovanju dobrin s področja kulture in umetnosti, prav tako pa, da bo omogočil pomembnejše akcije na področjih turizma, rekreacije, tiska, radia, športa in drugih dejavnosti, ki bodo prispevale k bogatitvi človekove osebnosti in njegovega življenja.

To je le nekaj utrinkov iz tega bogatega dogajanja v tem delu naše domovine, kjer ne poznamo nobenih meja, temveč nas čvrsto povezujejo enaka hotenja in želje, da s skupnimi naporami in delom ustvarimo bogatejšo življenje našemu delovnemu človeku. Zato želimo, da bi v razvijanju tega sodelovanja in v uresničevanju programa aktivno sodeloval vsak občan naše občine, v prvi vrsti pa člani sindikata, ki naj bi tudi v bodoče bili na čelu poglobljanja iskrenega prijateljstva in krepitve bratstva in enotnosti narodov socialistične Jugoslavije.

FB

Zasedanja delavskega sveta

Dvanajsto redno zasedanje DS je bilo 23. 4. 1965. Dnevni red je bil tako obširen, da je bila seja prekinjena in se je nadaljevala dne 24. 4. 1965. Glavni poudarek je bil na sprejemu finančnega plana za leto 1965.

O finančnem planu podjetja so razpravljali vsi sveti proizvajalcev DE in UO podjetja. Sveti niso imeli bistvenih pripomb, zato so vsak za svoje območje sprejeli finančni plan v predloženi obliki. Po razpravi je tudi delavski svet sprejel finančni plan s tem, da je določil procentualno razmerje delitve čistega dohodka na osebne dohodke in sklade 81,85:18,15 v korist osebnih dohodkov. DS je nadalje ugotovil, da v finančnem planu ni določen procent osebnega dohodka, ki ga delovne enote izdajajo v centralni sklad osebnih dohodkov za splošne potrebe podjetja, s katerim razpolaga DS. DS je sodil, da bi bilo potrebno najprej ugotoviti, kakšne so te potrebe, šele nato pa določiti navedeni procent; zaradi tega je imenoval komisijo, ki jo sestavljajo: predsednik DS, predsedniki vseh svetov DE in člani vodstva osrednjih služb. Ta komisija bo pregledala skupne potrebe in predlagala DS določitev procenta.

Že na prejšnji seji je DS razpravljal o problematiki koriščenja rednih letnih dopustov v letošnjem letu. Ugotovil je, da je v elektrolizi premalo zaposlenih delavcev, zato je odobril povečanje zasedbe. Pri analiziranju števila zaposlenih v ostalih DE pa se je ugotovilo, da bi lahko izkoristili dopuste v primeru, če se ne bi pojavili nepričakovani dogodki in nepredvidena dela. DS je ugotavljal, da se to v vzdrževalnih obratih že pojavlja, saj bo potrebno izvršiti obsežnejša popravila elektrolitskih peči v hali »B«.

Obširnejša razprava je bila o zaposlitve delavcev z zmanjšano delovno sposobnostjo. V podjetju je vedno več takšnih delavcev, ki so postali invalidi dela oz. so oboleli za različnimi boleznimi in ne smejo več delati v proizvodnih obratih. Tako se pojavljajo problemi, da ima posa-

mezni obrat po spisku sicer dovolj delavcev, dejanske razmere pa so popolnoma drugačne, saj so primeri, da je v obratu kar 20 takih delavcev, ki imajo potrdilo od zdravnika, da lahko opravljajo samo lahka dela na svežem zraku. Ker je ta problem zelo težko rešljiv, je DS imenoval komisijo, kateri predseduje Anton Brglez, člani pa so obratni zdravnik, kadrovik, socialni delavec, HTV tehnik, tehnolog iz razvoja in predstavnik DE, z nalogo, da prouči razmeritve vseh delavcev, ki po odredbi zdravnika ne smejo delati v proizvodnih obratih, na ustrezna delovna mesta. Komisija ima nadalje pooblastilo ukrepati v posameznih primerih oz. predlagati organom samoupravljanja določene mere odn. ukrepe, ki bi jih bilo potrebno zavzeti spričo razporeditve navedenih delavcev.

Že večkrat je bilo poročanje o razpravah DS, ki se nanašajo na ureditev enolončnice v podjetju. Na zadnji seji je končno DS sklenil, da je s samopostrežno restavracijo Maribor center treba skleniti pogodbo o oskrbovanju našega podjetja z malicami, t. j. s toplim in hladnim obrokom in z brezalkoholnimi pijačami. Topli obrok bi pripravljali v restavraciji Kidričevu. Komisija za ureditev družbene prehrane v našem podjetju je zadovoljena, da do 15. maja pregleda vse predloge za izvedbo delitve malic in njihovih obračuna, kar je dolžan pripraviti vodja družbene prehrane.

Med razpravo o predlogih svetov proizvajalcev delovnih enot za popravke pravilnikov o delitvi osebnih dohodkov je DS ugotovil, da se je pojavila v celotnem podjetju težnja po nenehnem popravljanju ocen posameznih delovnih mest oz. uvrstitvi letih v višje stopnje odgovornosti. DS je sodil, da dovoljene možnosti popravljanja pravilnikov ni mogoče izrabljati, zato je podal soglasje k posameznim popravkom, ki so jih sprejeli sveti DE, in sklenil, da od te seje naprej ni mogoče več izvrševati popravkov.

Delavski svet je določil višino osebnih dohodkov za osebe počitniškega doma »Aluminij« v Crikvenici. Sprejel je predlog UO počitniškega doma in sklenil, da se osebni dohodki v času sezone povečajo za okrog 30 %, kar predstavlja pavšal za nadurno delo.

Komisija za skupno potrošnjo in družbeni standard je razdelila prosta stanovanja; v skladu s pravilnikom o dodelitvi stanovanj je bil sklep izobesjen 15 dni. V tem času so se na dodelitev pritožili Anton Arnuš iz DE promet, Franc Vajsbahter in hišni svet Kidričevu 10. DS je vse pritožbe zavrnil, ker je sodil, da je komisija razdelila stanovanja v skladu z določili zgoraj navedenega pravilnika.

Stanko Pulko je vložil prošnjo za oprostitev plačila škode, ki jo je dolžan povrniti podjetju po pravnomočni sodbi okrožnega sodišča v Mariboru. DS je tudi to prošnjo zavrnil, ker je

sodil, da je kot odgovorna oseba povzročil podjetju škodo, ki jo je dolžan povrniti, saj ga je okrožno sodišče v Mariboru tudi na to obsodilo.

Delavski svet je odobril prodajo dveh osebnih avtomobilov, in sicer chevroleta in kapišana. Nadalje je odobril odpis osnovnih sredstev v skupni sedanjosti vrednosti — preko 12 milijonov dinarjev.

Sprejet je plan koriščenja finančnih sredstev za izobraževanje s sledečimi osnovnimi postavkami:

— za tečaje v izobraževalnem centru 11.088.000 dinarjev,

— za tečaje v sodelov. z DU 7.200.000 dinarjev,

(Nadaljevanje na 4. strani)

IZVOLILI SMO

V letošnjem letu so bile volitve v našem podjetju prvič po rotacijskem načelu, to pomeni, da vsako leto izvolimo polovico novih članov. Temeljni zakon o volitvah delavskih svetov in drugih organov upravljanja v delovnih organizacijah je torej prinesel bistvene spremembe v obnavljanje samoupravnih organov.

Delavski svet je na svoji seji 9. 4. 1965 razpisal volitve v delavski svet in svete proizvajalcev delovnih enot in pri tem določil, koliko članov se voli v posamezne svete. V vse svete je bilo izvoljenih polovica članov, v posameznih delovnih enotah pa so bile tudi nadomestne volitve v DS oziroma v svete proizvajalcev delovnih enot. Nadomestne volitve je bilo potrebno izvršiti tam, kjer je na kakršenkoli način prenehal mandat članu sveta, ki je bil izvoljen pri prvi izvolitvi za dobo dveh let.

V razpisu je delavski svet določil, da bodo volitve v našem podjetju 10. in 11. maja 1965. Ker je bil 10. maj državni praznik in ker republiški zakon o volitvah organov upravljanja določa, da morajo biti volitve izvedene v enem dnevu, je bilo sklenjeno, da bodo samo 11. maja. Delavski svet je ob razpisu volitev imenoval tudi volilno komisijo in komisijo za sestavo volilnih imenikov. Volilni komisiji je predsedoval Janez Kostanjevec.

Delavski svet je določil, da se voli po posameznih delovnih enotah naslednje število članov delavskega sveta: v DE glinica 5 za dobo dveh let in 1 za dobo 1 leta, v DE energetika 2, v DE aluminij 9, v DE vzdrževalni obrati 7, v DE osrednje službe 3, v DE promet 3. Skupaj je torej bilo izvoljenih 30 novih članov delavskega sveta.

V skladu z zakonitimi predpisi je predsednik delavskega sveta sklical zbere proizvajalcev delovnih ljudi po posameznih delovnih enotah; na katerih so člani kolektiva predlagali kandidate za člane delavskega sveta. Skupaj je bilo predlaga-

Letošnja štafeta mladosti je tekla tudi mimo našega podjetja

Obisk italijanske sindikalne delegacije

13. maja je obiskala naše podjetje italijanska sindikalna delegacija iz pokrajine Trsta, Gorice in Vidma. Vodil jo je predstavnik republiškega sveta sindikatov Branko Babič.

Delegacija si je pod strokovnim vodstvom najprej ogledala obrate našega podjetja, zanimala se je pa predvsem za delavsko samoupravljanje. Zaradi tega so bili po ogledu podjetja organizirani razgovori, na katerih so sodelovali Viktor Prelog, predsednik DS, Peter Gegić, predsednik UO, Janez Kostanjevec, sekretar podjetja, in Simon Pešec, predsednik občinskega sindikalnega sveta. K.n.

POLOVICO NOVIH ČLANOV V ORGANE UPRAVLJANJA

nih 49 kandidatov za mandatno dobo dveh let in 1 kandidat za mandatno dobo 1 leta.

Volitve so v podjetju vodili volilni odbori, ki jih je imenovala volilna komisija. Volitve so potekale v redu. Na voliščih ni bilo izgrediv ali drugih neredov. Sama volišča so bila primerno urejena in so imela slavnostni videz. Po volitvah je volilna komisija razglasila izid volitev, iz katerega je razvidno, da so bili na novo izvoljeni naslednji člani kolektiva za člane delavskega sveta:

V DE glinica: Feliks Čuček, Stanko Gajšt, Stanko Goričan, Janez Jeza, Oto Težak, vsi za dobo dveh let in Jože Firbas za dobo enega leta.

V DE aluminij: Martin Hameršak, Stefan Cigan, Ernest Jamer, Janez Pulko, Franc Korosec, Martin Emeršič, Franc Kolarič, Rajko Topolovec, Boris Solovjev.

V DE energetika: Maks Rozman, Ivan Munda.

V DE promet: Marija Korpar, Jože Frčec, Janez Mesarič.

V DE osrednje službe: inž. Franc Gnilšek, Ciril Kovač, Simon Pešec.

V DE vzdrževalni obrati: Franc Mesarec, Ivan Ogrinc, Ivan Gerjevič ml., Franjo Terbuc, Viktor Kmetec, Anton Kokol in Andrej Podbreznik.

Od 1828 volilnih upravičencev je na dan volitev glasovalo 1698 ali 92,8 %.

Volitve v svete proizvajalcev delovnih enot so potekale enako kot volitve v delavski svet. Na zborih kolektiva so člani predlagali več kandidatov, kot jih je bilo potrebno izvoliti, zato so imeli člani kolektiva pri volitvah možnost izbirati najboljše izmed najboljših. Volilna komisija je ugotovila, da so bili izvoljeni naslednji člani v svete delovnih enot:

V DE glinica: Franc Kokol, Franc Bratuša, Ludvik Sukič, Franc Meško, Stefan Frčec, Stefan Dončec, Vinko Bombek,

Stefan Gunžer, Franc Metličar, Alojz Menoni, Ivan Grahl, Ivan Munda, Janez Ljubec, Feliks Pišek, Blaž Drevenšek, Drago Tominc, Alojz Slatič, Ernest Janžekovič — vsi za dobo dveh let.

V DE aluminij: Jože Gajzer, Blaž Bednički, Stanko Belšak, Stanko Kosi, Lovro Jeza, Franc Klajnšek, Franc Kokol, Stanko

Gradišnik, Vida Stiplovšek, Konrad Kajnih in inž. Vojtek Rajher — vsi za dobo dveh let in Ivan Artenjak ter Franjo Drobniak za dobo enega leta.

V DE promet: Jože Tomanič, Jurij Zupanc, Slavko Cafuta, Anton Bratušek, Ludvik Repec, Janez Topolovec, Davorin Meško, Lovro Mesarič. Janez Simo-

Volitve v DS in SDE na volišču v prometu

Jakomini, Franc Rajh, Konrad Zelenik, Miha Bednički, Ivan Kukovec, Stefan Lozinšek, Franc Emeršič, Ludvik Vorina, Oto Unuk, Jakob Vindiš, Janez Topolovec, Ignac Kolarič in Anton Ferlež — vsi za dobo dveh let, Franc Jerič za dobo enega leta.

V DE energetika: Franc Koren, Stefan Moge, Stanko Kokol, Adolf Boc, Franc Kumer, Martin Turk, Ivan Kramberger, Avgust Soštar, Vinko Pšajd, Vlado Martinkovič — vsi za dobo dveh let in Martin Bevc za dobo enega leta.

V DE osrednje službe: Lovro Beranič, Slavica Mesarič, Karl Antonič, Vili Detiček, Ljubo Komelj, Dragica Habjanič, inž. Franc Lejko, Franc Vrabl, Aleksander Sankovič, Vera Dobljekar, Angela Štajneker, Marija

nič, Anton Brlek, Jože Jerenko, Anton Kmetec in Adolf Novak — vsi za dobo dveh let.

V DE vzdrževalni obrati: Mirko Špoljar, Rudi Čelan, Miha Emeršič, Alojz Zupanič, Franc Pišek, Franc Čeh, Ladislav Fajt, Stanko Feguš, Edi Ferenčič, Miha Anželj, Franc Vehovar, Anton Frangež, Anton Vernik, Vinko Klemenčič, Rudi Emeršič, Jože Turk, Franjo Skrinjar, Peter Stelcer, Aco Vuletič, Andrej Podbreznik — za dobo dveh let in Ivan Horvat ter Mirko Zapan za dobo enega leta.

Vsi sveti morajo imeti prve redne seje najpozneje v roku 15 dni po izvolitvi in se po predpisanem postopku konstituirati ter izvoliti nove predsednike, kolikor je dosedanjim predsednikom pretekel mandat člana sveta. K.n.

Delovni človek in kulturno življenje

Poskušal bom podati nekaj misli z zveznega posvetovanja o kulturnem življenju v delovnih kolektivih in o delu prosvetnih društev v sedmih naseljih, ki ga je organiziral Centralni svet zveze sindikatov Jugoslavije 12. in 13. aprila v Velenju.

V uvodni besedi je udeležence posvetovanja pozdravil tovariš Stipe Tonkovič, sekretar Centralnega sindikalnega sveta zveze sindikatov Jugoslavije, in poudaril, da smo posebno lahko veseli, da bomo izmenjali mnenja o oblikah in vsebini dela kulturnih domov, klubov in centrov za kulturo, del in ljudskih univerz in tako vsestransko poživili in afirmirali našo dejavnost. Pobuda za to posvetovanje je prišla od Centralnega sveta zveze sindikatov Jugoslavije in nam je vsem skupaj dobrodošla. Marsikaj koristnega bomo slišali od udeležencev posvetovanja, naša želja pa je, da bomo lahko izkušnje kasneje vsi skupaj s pridom uporabljali. V nadaljnji razpravi je bilo ugotovljeno, da bodo koncepti dela, hotenj in prizadevanj po tem skupnem dogovoru vsakega korajšji. Morda bo posvetovanje pripomoglo, da bodo posamezni objekti v družbenih centrih dobili pri izgradnji prednost pred onimi, ki jih običajno radi gradimo, morda bodo sprožena hotenja po iskanju prostorov tam, kjer jih sedaj nismo iskali. V zadnjih letih se opaža opadanje tistega dela kulturne aktivnosti, ki se odraža na širši masovni kulturi. Vse več je disproporcij med umetniškim delom in možnostmi, da bi se le-to bolj masovno sprejemalo. To je opaziti pri posameznih kategorijah delavcev, kot so na primer: kmetijski delavci, mladi delavci in novi delavci v industrijskih centrih in mestih, ki še vedno nimajo razvite kulturne navade. Posvetovanje je na osnovah razprave 8. kongresa ZKJ in kongresa SSJ konkretno preučilo sedanje razmere in meni, da se vprašanja kulturnega življenja delovnih ljudi prioritetenje vstavi v plan naše družbe kulturne politike in prav tako v okvir družbeno političnih organizacij. Naši napori morajo biti, da dvignemo idejno in splošno kulturno raven, ki naj se izvaja in razvija s posredovanjem ustanov, o katerih je bilo razpravljano. Te ustanove morajo biti na določeni ravni, da bi lahko prispevale s svojo vsebino in programom pri razvoju delovnih ljudi glede sprejemanja in vzpostavljanja aktivnega odnosa nasproti vsemu, kar je dobrega in značajnega v kulturnem življenju. V razpravi so omenjeni nekateri delavski klubi in med njimi delavski klub v Velenju.

Delavski klub je ustanovil delavski svet rudnika Velenje in mu posveča vsjo pozornost za čim boljše počutje svojih delavcev v njem. Zelo vidna razlika je med delavskim klubom v Velenju in našim, predvsem zaradi tega, ker je klub zgrajen samo za te namene in je v središču mesta. Tako služi 9.600 Velenjčanom in je po svoji velikosti in okusnosti ter prijetnosti daleč od našega kluba. Poleg tega delavski klub ni edini klub v Velenju, ampak sta še mladinski klub in pionirski klub, kar močno olajšuje vzgojo in delo mladine in pionirjev, kar je zelo važno za našo družbeno ureditev. Menda ni potrebno preveč poudarjati, kako bi bilo nujno potrebno urediti takšne prostore poleg že obstoječega delavskega kluba pri nas za naše mladince in pionirje, ki se nimajo kam zateči in se posvetiti družbenemu delu. Tako

pač postopajo po naših cestah in okrog blokov in zahajajo v našo restavracijo in se predajajo kartanju in alkoholu. Vse kaže, da se bodo odgovorni družbeno politični faktorji morali zamisliti ob nadaljnji vzgoji naše mladine in pionirjev. Tako bo nujno, da bi jim nudili prostor za njihovo družbeno življenje, kot pa da bi prepuščali stihiji vsakodnevno življenje naše mladine in pionirjev. Bistveno je vprašanje aktivnosti prosvetnega društva Svoboda, ki deluje v Velenju, skoraj bi lahko rekli, kot profesionalna ustanova, pot aktivnosti pa je vendar po svojem značaju amatersko društvo iz vrst rudarjev in ostalih prebivalcev. Svoboda je pravzaprav gonilna sila vsega kulturnega življenja v Velenju, predvsem za svoje delovne tovariše in ostale prebivalce Velenja. In kaj naj rečemo mi v Kidričevem, če pogledamo na druge delavske centre. Ali lahko pričakujemo kaj od naše Svobode? Menda nam je vsem dobro znano, da so naši delovni tovariši voljni delati in sodelovati v organiziranem društvu, nikakor pa ne v takem, kot je naša Svoboda, ki je še samo na papirju in nam prav ničesar ne nudi od kulturnega življenja, ki bi nam bilo prepotrebno po napornem 8-urnem delu v tovarni.

Na posvetovanju je bilo dosti poudarjeno, da je zvrst kulturne vzgoje in življenja, ki se odvija v društvih, klubih in delavskih ter ljudskih univerzah, potrebna predvsem delovnim tovarišem v delovnih kolektivih, kajti to prav tako vpliva na delovno storilnost.

Zdi se mi, da je že skrajni čas, da naše družbeno politične organizacije in društva obravnavajo delo Svobode v Kidričevem. Ne gre za finančna sredstva, ampak za zainteresiranost, voljo in poštenost odgovornih tovarišev, ki vodijo in ki so vodili kulturnoprosvetno društvo Svoboda.

Prav tako je bilo na posvetovanju ugotovljeno, da se stopnja kulture našega delovnega človeka ne razvija vzporedno z razvojem našega družbenega sistema. Predvsem ne gre v korak z razvojem delavskega samoupravljanja, kar je zgrešeno. Ne moremo si namreč zamisliti sodobne industrijsko zgrajene dežele, če imamo še vedno velik procent nepismenih in seveda s tem nizko raven kulture našega delovnega človeka.

Tako bomo morali z izgradnjo industrije in vseh ostalih kulturnih dobrin vzporedno zgrajevati našega delovnega človeka in ga navajati na kulturne dobrine.

Zaradi navedenih dejstev, ki so povzročila in zavrla razvoj in dvig kulture in kulturnega življenja na račun obnove in graditve industrije, se mora narediti prelomnica. Če hočemo, da se naša storilnost spriči tako sila hitrega razvoja industrije povečuje, je nujno, da našega delovnega človeka izobražujemo in vlagamo večje investicije v kulturni razvoj in kulturne navade za potrebe našega delovnega človeka. Prav tako se bo morala spremeniti politika do kulturnega življenja v samih kolektivih in bo potrebno posvečati večjo skrb temu torišču dela, kajti ne more nam biti vseeno, kako naš delovni človek preživlja svoj prosti čas in kako je pripravljen za jutrišnje delo, ali je fizično izčrpan ali pa se kulturno vzgaja in izživlja tam, kjer živi. Namesto da se naši delovni tovariši zatekajo h kulturnemu življenju v DPD (Nadaljevanje na 6. strani)

Letni občni zbori sindikalnih pododborov in podružnic

V februarju in marcu mesecu so bili letni občni zbori sindikalnih pododborov in sindikalnih podružnic. Prav je, da spregovorimo nekaj besed o delu teh aktivov v pretekli mandatni dobi, ker se je prav v delu teh aktivov oblikovalo življenje sindikalne organizacije našega podjetja.

Nujno je takoj opozoriti na to, da v organizacijski strukturi, predvsem kar zadeva delokrog dela, v preteklem obdobju ni bilo bistvenih sprememb, pač pa se je nadaljevala decentralizacija kompetenc od tovarniškega odbora sindikata do sindikalnih pododborov. Pogoji za delo so bili podani. Oglejmo si torej, kako so ti aktivni delali skozi mandatno obdobje in kako so minili letni občni zbori.

Sindikalni pododbori

Sindikalni pododbori v svojem delu niso dosegli rezultatov, ki smo jih pričakovali. Očitna napaka, proti kateri se borimo že nekaj let nazaj, je bila ta, da vodstva pododborov niso bila zadosti samoiniciativna in se niso lotevala problemov o pravem času. Za rešitev katerekoli naloge so pričakovali navodila od sindikalne podružnice, ki je dejansko le koordinirala delo v skupnih akci-

jah in se ni lotevala vsakodnevnih problemov po sindikalnih pododborih. Zdi se, da je to osnovna napaka pododborov, zaradi katere se marsikatero vodstvo pododborov ni moglo znajti v svojem delu. Tako delo se je nadaljevalo skozi vse mandatno obdobje in kljub večkratnim opozorilom končalo v tej obliki. Jasno, da pri takem delu ni mogoče pričakovati rezultatov in izvršenih nalog, saj so naloge izvrševane površno in formalno.

Najboljšo oceno za svoje delo so sprejela vodstva pododborov na letnih občnih zbori. Članstvo je z nezadovoljstvom sprejemalo podana poročila, ki dejansko niso prikazovala dela organizacije, pač pa le nekaj skopih podatkov, iz katerih ni bilo razvidno, kako je sindikalni aktiv delal, kakšne težave je imel in kaj bi bilo treba narediti, da bi se delo izboljšalo. Vsi tisti, ki so delali in bili člani odbora, so se lahko prepričali, da je članstvo bilo zainteresirano za delo teh aktivov in da ne gre podcenjevati vloge sindikalnih pododborov.

Zanimiva je ugotovitev, da so se nekatera vodstva sindikalnih pododborov tudi na teh občnih zbori poslužila stare in lahko trdimo preizkušene metode vodenja in usmerjanja letnega

občnega zbora. V poročilih je kar mrgolelo podatkov iz proizvodnje. K temu so dodali še kakšno vprašanje s »področja osebnih dohodkov«, s čimer je okvir razprave bil dejansko določen. Nihče ne trdi, da o teh zadevah ne bi morali razpravljati in dati ocene doseženih uspehov, vendar pa ne v taki obliki, kot da so te zadeve edine stvari, o katerih bi moral letni občni zbor razpravljati. Če že govorimo o proizvodnji, potem postavimo vprašanje, koliko postavitev sindikalnih pododborov je podalo analizo, svoje mnenje in končno oceno o doseženem uspehu v proizvodnji? Zdi se, da jih je bilo zelo malo. Razen teh omenjenih zadev so se na občnih zbori poglabljali v zadeve, ki so za občni zbor bile popolnoma nepomembne in o katerih bi morali razpravljati čez leto in takrat, ko so bile aktualne.

Ni nepomembno vprašanje, ali so bile na občnih zbori podane sugestije za bodoče delo? Vsekakor bo to prišlo do izraza v bodočem delu novoizvoljenih vodstev, kolikor le-ta ne bodo krenila po boljši poti kot njihovi predhodniki.

Ne bi bilo prav, da govorimo le o napakah v delu, saj so nekateri pododbori dosegli pri delu lep uspeh in dali predloge za

delo bodočega vodstva pododborov. To potrjuje, da je za uspešno delo potrebno nekaj volje, predvsem pa se je treba zavedati, da smo za svoje delo odgovorni članstvu.

Sindikalne podružnice

Tudi sindikalne podružnice niso popolnoma izvršile svojih nalog. To velja za vse podružnice, kljub temu, da so ene bile pri delu uspešne. Že nekaj let nazaj ugotavljamo, da je nemogoče vsaj približno predvidevati, kakšno bo delo v posameznih podružnicah v predstojećem obdobju. Z opazovanjem tega problema prihajamo do zaključka, da je delo teh organov v veliki meri odvisno prav od izvoljenega kadra v vodstvu. Omenimo naj značilen primer sindikalne podružnice glinice. Ta podružnica je bila pred nekaj leti ena od najboljših, v zadnjem času pa je njeno delo nazadovalo do takšne stopnje, da je nemogoče govoriti o njenem delu, pač pa o njeni nedejavnosti. Če pa prav pri tem primeru postavimo vprašanje kadra v ospredje, potem je nujna ugotovitev, da ta ni bil zmožen voditi obsežnega dela — ne zaradi nezmožnosti, pač pa zaradi neenotnosti med člani vodstva in končno tudi zaradi nezainteresiranosti za delo posameznih članov vodstva. Napačno bi bilo trditi, da ni bilo vseh pogojev za delo, saj je očitno, da je razen članstva zainteresirano za delo tega organa tudi vodstvo delovne enote. Vsi ti razlogi opravičujejo številne kritike na račun dela vodstva te podružnice. V večini primerov ta kritika ni bila namenjena predsedniku podružnice, pač pa celotnemu vodstvu, ki bi moralo imeti nekoliko več skrbi za delo. Pa še eno vprašanje: kaj so naredili predsedniki sindikalnih pododborov na tem področju, ki so bili obenem tudi člani vodstva sindikalne podružnice? Neverjetno je, toda resnično, da so se prav ti izgovarjali zaradi nedejavnosti na vodstvo sindikalne podružnice, katerega člani so bili sami. Novo vodstvo podružnice se trudi, da bi se delo razvilo in da bi sindikalna organizacija na tem območju izvrševala svoje naloge tako, kot to od nje pričakuje članstvo.

Ne moremo trditi, da so druge podružnice delale brez napak, vendar je njihovo delo bilo zadovoljivo. Reševale so postavljene jim naloge pravočasno in še kar zadovoljivo. Pohvale

vredno je delo sindikalnih podružnic vzdrževalnih obratov in osrednjih služb. Vodstva teh podružnic so vložila veliko truda, da bi opravičila zaupanje članstva. Uspeh ni izostal; članstvo je zadovoljno z delom svoje organizacije in ji zaupa svoje težave. Tudi nova vodstva teh podružnic, kot je to razvidno iz dosedanjega dela, ne mislijo zaostajati za svojimi predhodniki. Takšno delo bi moralo biti tudi v ostalih podružnicah, pa se ob koncu mandatnega obdobja ne bi bali podati poročila članstvu o svojem delu.

Tovarniški odbor sindikata

Tovarniški odbor sindikata je imel IV. letno skupščino 15. maja 1965 in je na njej obravnaval delo celotne organizacije za preteklo mandatno obdobje. V uvodnem poročilu, ki ga je podal predsednik tovarniškega odbora tov. Boris Solovjev, so bile nakazane v glavnem pomanjkljivosti pri delu naše sindikalne organizacije, prav tako pa

(Nadaljevanje na 6. strani)

Z zasedanja delavskega sveta

(Nadaljevanje z 2. strani)

— za splošno izobraževanje 15.000.000 dinarjev,
— za redne štipendije 10.500.000 dinarjev,
— za nabavo knjig, učil in skript 3.364.000 dinarjev,
— za izpopolnjevanje izven podjetja 1.850.000 dinarjev.

Nadalje pa je DS še odobril 3.356.000 dinarjev za tekoča popravila objekta restavracije.

Za potrebe delovne enote glinice so bile odobrene nabave 4 gumitransporterjev, 12 kom. miz za razvodne prostore in 2 kom. čistilnih strojev za čiščenje plošč izmenjevalcev toplote, v skupni vrednosti ca. 6.300.000 dinarjev.

V okviru plana dotacij je DS odobril dotacije osnovnim šolam, in sicer: Osnovni šoli Kidričev 950.000, Zetale 450.000 in Leskovcu 450.000 dinarjev. Sočasno je DS sklenil, da je za vsako šolo treba nabaviti knjige od zavoda »Borec« v vrednosti 50.000 dinarjev ter naročil trem predstavnikom kolektiva, da si ogledajo, kako so šole uporabljale odobrena sredstva.

Ob koncu je DS sprejel poročilo posebne komisije DS za preveritev predlogov inventurnih komisij in v zvezi s tem poročilom uredil razhodovanje in odpis raznega materiala in terjatev. K.n.

Obiskali so nas rudarji rudnika Trbovlje-Zagorje

V soboto, 17. aprila 1965, so nas obiskali rudarji rudnika Trbovlje-Zagorje. V naše podjetje je prišla 19-članska delegacija, ki jo je sestavljal predvsem njihov upravni odbor, vodstvo podjetja, predstavniki sindikata in komiteja. Na obisk so prišli: predsednik upravnega odbora inž. Ivan Berger, predsednik delavskega sveta Jože Leskovar, predsednik sindikata Jože Rep, sekretar komiteja rudnika Trbovlje Anton Pikš, sekretar komiteja rudnika Hrastnik Branko Kušar, nadalje glavni direktor inž. Albert Ivancič, pomočnik glavnega direktorja Jože Zorčič, vodja finančno računskega sektorja Roman Turnšek, pomočnik tehničnega direktorja

inž. Franc Legat, vodja kadrovskega sektorja Franc Sihur in vodja oddelka za plan in investicije Viktor Koritnik. Zraven navedenih so prišli na obisk še člani upravnega odbora Jože Vindar, Franc Mlinarič, Anton Zibret, Jože Hunski, Srečko Vabič, Aleksander Kandušer in sekretarka organov delavskega samoupravljanja Silva Matkovič.

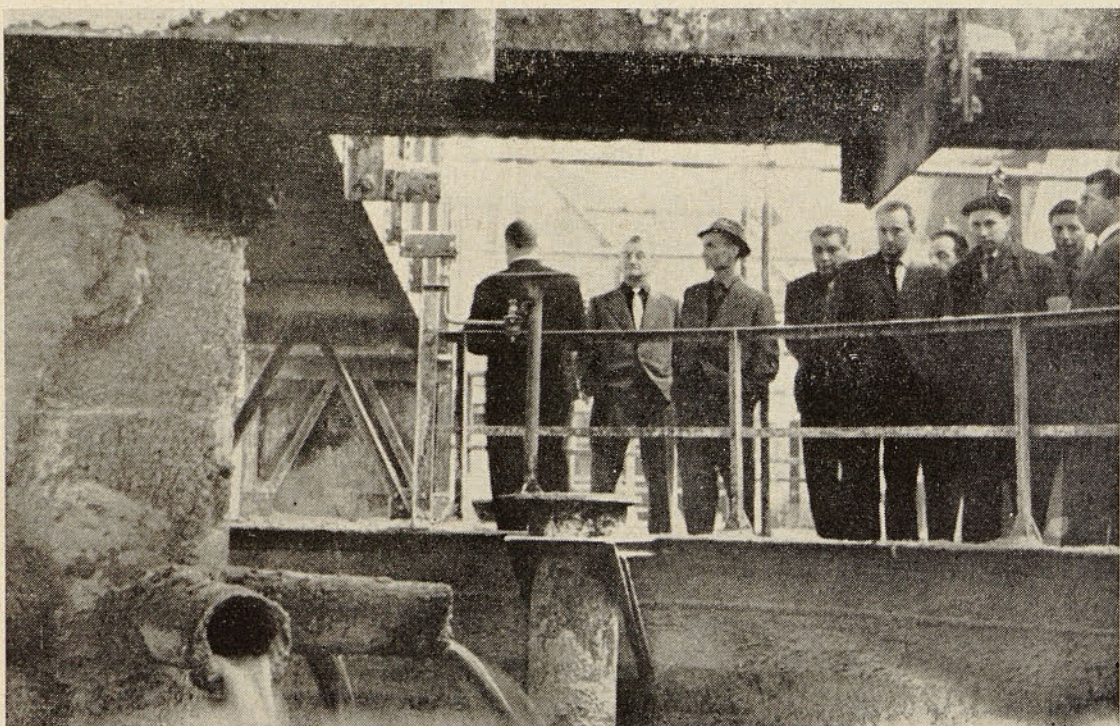
Najprej so si predstavniki Rudnika Trbovlje-Zagorje ogledali obrate našega podjetja, kamor so jih odpeljali člani upravnega odbora in vodstva podjetja. Zanimali so se za proizvodni proces glinice, aluminija in anodne mase in za težave, ki jih ima naše podjetje.

Po ogledu podjetja so se vsi

predstavniki rudnika udeležili razgovorov, ki so bili organizirani na upravi našega podjetja in ki so se jih udeležili z naše strani: predsednik upravnega odbora Peter Gegić, predsednik DS Viktor Prelog, predsednik sindikata Boris Solovjev, tehnični direktor inž. Stane Tonejc, organizacijski sekretar komiteja Jože Brglez in člani upravnega odbora.

V razgovorih so izmenjali mnenja o sistemu upravljanja in o problemih, ki se pojavljajo v našem podjetju, ki so jih gostje primerjali s problemi svojega poslovanja. Razgovori so potekali v zelo prijetnem vzdušju. Obravnavali so vpraša-

(Nadaljevanje na 6. strani)

Upravni odbor rudnika Trbovlje-Zagorje si ogleduje naše obrate

Ne samo strokovna izobrazba - tudi praksa!

Pretekli so trije meseci, torej prvo četrtletje v letu, kar je začel veljati pravilnik o OD. Nekdo bi mislil, da se je vzdušje med delavci, ki so spričo nezadostne kvalifikacije pri točkah prizadeti, umirilo. Ali temu ni tako. Mnogo je vzdihovanja, različnih debat in pripomb od posameznikov, kajti delo v proizvodnji se neovirano in normalno nadaljuje iz meseca v mesec, čeravno OD ne dosega višine, ki je določena s pravilnikom o OD. Kaj koristi lepo število točk za posamezno delovno mesto, če je pa vsakomur jasno, da le-teh ne bo mogel tako hitro doseči. Tukaj so mišljena predvsem kvalificirana in visoko kvalificirana delovna mesta, kajti ta mesta zasedajo ljudje, ki so že precej v

letih, imajo pa v tovarni pridobljeno precejšnjo delovno usposobljenost in prakso.

Zelo malo je verjetno, da si bodo vsi prizadeti delavci sploh lahko pridobili zahtevano strokovno oziroma teoretično znanje, ki se zahteva za posamezna delovna mesta, ker pač zaradi starosti niso sposobni »gultiti« posameznih strokovnih predmetov. Vemo, da morajo vsi ti ljudje skrbeti na svojem delovnem mestu, da proizvodnja normalno teče, da je stroj brezhibno v pogonu, delokrog vseh zaposlenih pa se je precej povečal. Torej ni delavca, ki bi prišel iz službe spočit in bi bil sposoben za učenje (vsaj malo je takih), kajti vsi so večinoma poročeni in morajo skrbeti za družino, da je

Zahvala

OB BOLEČI IN TRAGIČNI IZGUBI LJUBEGA MOŽA IN DRAGEGA OČETA FRANCA GALUNA

se pristrčno zahvaljujem vsem, ki so ga spremljali v njegov prerani poslednji dom, mu darovali vence, cvetje in nam izrekli sožalje. Iskrena hvala AMD Peč, AMD Kidričevo, kolektivu tovarne glinice in aluminija »Boris Kidrič«, Kidričevo, sindikalni podružnici TGA Kidričevo, LM Kidričevo, društvu šoferjev Ptuj in osnovni šoli »Boris Kidrič«, Kidričevo, za izkazano pomoč, ki smo je bili deležni v najtežjih trenutkih. Hvala vsem tovarišem za ganljive in tolažilne besede, ki so jih izrekli ob odprtem grobu. Predvsem se zahvaljujemo za pomoč vsem sorodnikom, znancom in sostanovalcem.

Žalujoča žena IVANKA s hčerkama DANICO in DARJO

Ali ne bi tudi pri nas kazalo preiti na individualno gradnjo stanovanj

Že leta in leta opažamo precejšnje pomanjkanje stanovanj širom naše domovine. To pomanjkanje skušajo razne ustanove, podjetja, občine itd. vsaj delno odpraviti. Vidimo pa, da se kljub vsem tem naporom rezultati stanovanjske problematike nič ne izboljšujejo, nasprotno, vsepovsod je vedno večje povpraševanje po stanovanjih.

Tudi naše podjetje je investiralo v gradnjo stanovanj že precejšnja sredstva, a še daleč ne more in tudi ne bo moglo nuditi stanovanj vsem svojim delavcem, ki prosijo zanje. Kot sem že omenil, skušajo ta stanovanjski problem reševati na razne načine. Nekatera podjetja in občine so že prešle na individualno gradnjo stanovanj, ker so pač videli v tem edino možnost, da bi potrebe po stanovanjih vsaj delno zadovoljili.

Kaj pa pri nas? Ali ne bi kazalo o tem malo več resno razpravljati in preiti na individualno gradnjo. Na eni izmed sej DS so sicer to vprašanje malo načeli, do prave razprave pa ni prišlo. Vodstvo podjetja je takrat samo mimogrede povedalo, da potrebuje tovarna le stanovanja, s katerimi bo sama razpolagala, ker si samo tako lahko zagotovi delovno silo, posebno strokovni kader, češ če mu nudimo stanovanje, se bo rad zaposlil pri nas in pri nas ostal. Res je, da bi s te strani lahko gledali stanovanjsko krizo kot dober faktor, po drugi strani pa bi ga lahko imenovali za nekaj prisilnega.

Obstajajo pa še druge možnosti, s katerimi lahko vsakega de-

lavca zainteresiramo, da bi se pri nas zaposlil in ostal naš član kolektiva. Dobri medsebojni odnosi, medsebojno zaupanje, dobro gospodarjenje; plod tega je dobra proizvodnja in zadovoljivi osebni dohodki itd. Torej tudi to so važni činitelji, s katerimi se da delovna sila pridobiti in obdržati v kolektivu.

Kar zadeva finansiranje gradnje stanovanj:

Na primer gradnja enega 48-stanovanjskega bloka (tudi brez centralne kurjave) znaša danes okrog 400.000.000 din. Če bi podjetje ta denar namenilo kot posojilo za individualno gradnjo svojim članom kolektiva, bi iz tega denarja zrastle najmanj 100 stanovanj, ker bi si vsak interesent za gradnjo veliko pomagal s svojo delovno silo in vložil tudi nekaj svojih sredstev.

Glede gradbenega okoliša bi ga lahko pri občinski skupščini izposlovali nekje tu v bližini, saj je takih terenov dovolj. Sama gradnja pa bi lahko bila načrtana, da ne bi kazila okoliša.

Mislím, da bi se temu mnenju priključilo mnogo članov našega kolektiva, saj slišimo podobne govorice večkrat, potrebovali bi le dobro voljo in razumevanje.

Da dodam še to. Bojazen, da zaradi tega, če bi prešli na individualno gradnjo stanovanj, tovarna ne bi imela stanovanj, s katerimi bi sama razpolagala, je odveč, ker bi v tem primeru v doglednem času imela najmanj 30 %, če ne več, dosedanjih stanovanj praznih.

(vec)

TOVARIŠU GALUNU V SPOMIN!

8. maja letos se je smrtno ponesrečil tovariš Franc Galun, član našega kolektiva. Smrt ga je zadela daleč od doma na cesti v Rugovski klisuri, 8 km zahodno od Peči v Metohiji. Z avtomobilom je tekmoval kot član jugoslovanske ekipe na X. jadranskem rallyju.

Tovariš Franci se je rodil 24. julija 1931 v Skorbi. Osnovno šolo je obiskoval na Hajdini. Po končani obvezni šoli je nadaljeval šolanje v industrijsko-kovinarski šoli v Mariboru in se izučil za strojnega ključavnčarja. Nekaj časa je delal v Metalni, nato pa je odšel na odsluženje vojaškega roka.

V naši tovarni se je zaposlil 15. julija 1953. Delal je na raznih delovnih mestih (elektroliza, strojno vzdrževanje, strojna energetika in promet). V promet je bil premeščen na lastno željo 1. septembra 1959. V tej delovni enoti je delal kot šofer tovornega avtomobila, po potrebi tudi avtobusa.

Pokojni je bil v našem kolektivu dobro znan, saj je bil s svojo vedro in veselo naravo vesplošno priljubljen. Kot sodelavec je bil vedno pripravljen pomagati vsakomur in povsod. Bil je aktiven član društev (AMD, radioamater, nogomet). Najbolj aktivno je deloval v avto-moto društvu Kidričevo, katerega član je bil od njegove ustanovitve dalje.

Vsi, ki smo pokojnega tovariša poznali in z njim sodelovali, ga bomo ohranili v najlepšem spominu.

Njegovi družini in vsem sorodnikom naše iskreno sožalje.

Franček Vrlič

Tovariš Galun je bil navdušen in dober avtomobilist

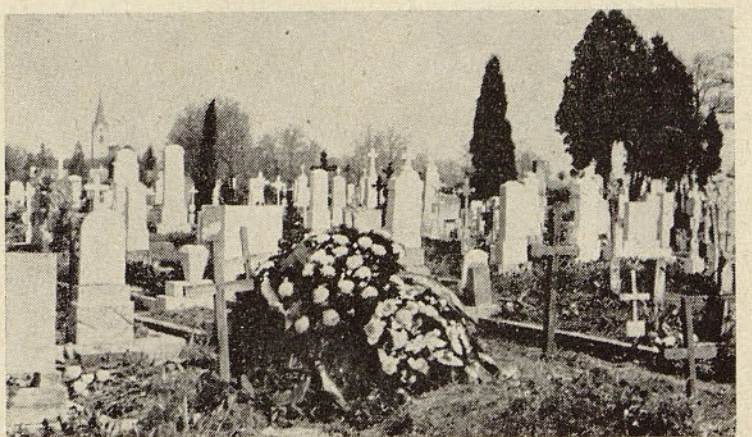
Velika množica se je poslovila od njega že na domu

Na zadnjo pot ga je pospremila tudi dolga kolona avtomobilov

Krsta s posmrtnimi ostanki našega tovariša je bila obložena s cvetjem

Z bolečino v srcu smo Franca Galuna zapustili v njegovem zadnjem domu

preskrbljena z vsem potrebnim za osnovno življenje. Mnogi si šele ustvarjajo dom, vzgajajo otroke in skrbijo za njihovo bodočnost.

S tem pa prav gotovo ni mišljeno, da bi se sedaj, ko okrog 90 % delavcev v proizvodnih obratih ne sprejema zaradi zahtevane kvalifikacije polnih plač, razni tečaji v izobraževalnem centru nehali. Ne. Prav je in lepo od našega delovnega kolektiva, da nenehno vzgaja in strokovno usposablja svoje delavce. Čim bolj je delavec za svoje delo strokovno usposobljen, tem lažje seveda spremlja proizvodnjo in razume razne spremembe ali celo morebitne eksperimente. Pri tem pa ne gre pozabiti, da se naši obrati izpopolnjujejo in avtomatizirajo, kar zopet zahteva poleg pridobljene prakse določeno teoretično znanje iz kemije, fizike, elektrotehnike in mehanike.

Iz zgoraj omenjenega je torej videti, da je sedaj veljavni pra-

vilnik o OD na oko sicer zelo posrečeno sestavljen. Komisiji je dati vse priznanje, vendar je s takimi načeli preurejen, ker pač do sedaj veljavni pravilniki o OD niso predvidevali in apelirali na posameznika zaradi strokovne izobrazbe. Nemogoče je namreč vse delavce iz obratov siliti v izobraževalni center, vemo pa tudi, da vsi delavci ne bodo mogli opraviti strokovnega izpita. Ni rečeno, da se mladi delavci ne bodo šolali, samo pravilnik bi moral to tako predvideti, da predvsem delavci, ki so zaposleni deset do petnajst let in več, ne bi bili tako naenkrat čez noč po tolikih napornih letih tako občutno prikrajšani pri osebnih dohodkih.

Morda bi bila rešitev v tem, da bi ustanovljeni oddelek za proučevanje produktivnosti in zadovoljstva v kolektivu (ali kdo drugi) sedaj veljavni pravilnik o OD spremenil tako, da bi delavci kljub nezadostni strokov-

ni izobrazbi dobili izplačane vse točke. To bi po vsej gotovosti lahko utemeljili s tem, da bi se priznala po delovnem mestu tudi praksa. Na primer: delovno mesto kurjača kalcinacijske peči — kvalificirani gliničar ali polkvalificirani gliničar z desetletnim stažem v tovarni.

To bi lahko veljalo tudi za predelavce, kjer bi se zahtevala VK ali pa kvalifikacija z desetletnim stažem v tovarni.

Ta predlog morda iz kakršnegakoli vzroka ni najbolj pаметen, vendar bi naj nekako razmislili, kako bi našega delavca za izvršeno delo polno plačali in ne tako kot do sedaj, ko nas je tako veliko število, ki svoje delo opravljamo, plačo pa dobimo s tako ogromnimi odbitki. Pravilnik o delitvi OD se prilagaja stanju finančne zmogljivosti podjetja, sočasno pa po stažu zaposlenih, kako dolgo je tovarna v pogonu in kako strokovno izo-

(Nadaljevanje na 8. strani)

Kulturni dom v Velenju sodi med najlepše v državi

Delovni človek in kulturno življenje

(Nadaljevanje s 3. strani)
Svoboda, so se prisiljeni zatekati kdo ve kam. Prav zaradi tega pomanjkanja kulturne vzgoje nas samih ne moremo pričakovati, da bodo naši mlajši kdo ve kako kulturno vzgojeni.

O nakazanih problemih na posvetovanju bi se dalo še marsikaj napisati, vendar menim, da

sem nakazal nekaj bistvenih vprašanj, ki prav tako niso urejena v našem kolektivu za naše delovne tovariše. Zaradi tega bo nujno, da vzporedno z gradnjo in izpopolnjevanjem našega delavskega upravljanja dvigujemo kulturno raven našega delovnega človeka. Tem vprašanjem bomo morali posvečati večjo pozornost in iskati prostor in obliko za kulturno življenje v samem kolektivu in za širši

krog delovnih ljudi pri nas. Vsi mi udeleženci posvetovanja smo vsekakor prepričani, da smo se razšli enotni v bistvenih vprašanjih. Svoje dejavnosti ne bomo zapirali v ozek krog, nasprotno, pričakujemo vsestransko pomoč vseh družbenih činiteljev. Tako bomo realizirali in izkoriščali kulturne dobrine povsod tam, kjer se ljudje po navadi že zbirajo in kjer se dobro počutijo.

P. G.

Obiskali so nas rudarji rudnika Trbovlje-Zagorje

(Nadaljevanje s 4. strani)

nja delitve osebnih dohodkov, gostje so se zanimali za naše pravilnike o delitvi osebnih dohodkov, za statut podjetja, kako skrbimo za družbeni standard, za prehrano članov kolektiva (enolončnica), za varnost pri delu itd.

Ob koncu razgovorov smo jim postavili nekaj vprašanj:

Kakšna je organizacija upravljanja pri vas?

Odgovor: Pri nas nimamo delavskega sveta, ampak imamo skupščino kolektiva, ki šteje 40 članov. Nadalje imamo 11-članski upravni odbor in obratne delavske svete, ki so v Trbovljah, Hrastniku, Dolu, Dobrni, pa še separacija, strojni obrat in elektro obrat, imenovan SRD, gramat, avtopark, nabavna služba, obrat za specialna rudarska dela in uprava rudnika. Obratni delavski sveti štejejo povsod 15 članov.

Kakšen dohodek dosegate v vaših rudnikih?

Odgovor: Celotni dohodek rudnikov znaša okrog 8,5 milijarde dinarjev v preteklem letu. Razmerje delitve dohodka je pri nas bistveno drugačno kot v vašem podjetju, saj predstavljajo 55 % celotnega dohodka osebni dohodki, čisti dohodek pa se deli v razmerju 98:2 v korist osebnih dohodkov, iz česar izhaja, da rudniki nimajo sredstev za sklade, s katerimi razpolagajo organi delavskega samoupravljanja.

Povedali ste nam, da razpolagate z zelo majhnimi sredstvi, zato nas zanima, kako rešujete

vprašanje problemov stanovanj pri vas?

Odgovor: Rudniki imajo precej stanovanj, vendar je mnogo zasedenih od upokojenih rudarjev in je s tem precejšen del stanovanj odtujen. Rudarje vozimo na delo iz oddaljenih krajev. To je zvezano s precejšnjimi stroški, vendar pa je pomanjkanje delovne sile takšno, da smo to prisiljeni storiti. — Kar se tiče gradnje stanovanj, izvršujemo to ob pomoči občine in republiškega stanovanjskega sklada. Iz lastnih sredstev ne gradimo stanovanj. Imamo pa uvedeno individualno gradnjo po sistemu dajanja kreditov. Kredite je možno dobiti pod zelo ugodnimi pogoji in sicer po 1 % obrestni meri na odplačilno dobo 15–20 let. Člani kolektiva so zainteresirani za takšno gradnjo in najemajo kredite.

Omenili ste, da imate probleme z delovno silo?

Odgovor: Da, v rudnikih je vedno manj delavcev, imamo veliko fluktuacijo, trenutno imamo zaposlenih 3729 delavcev. Kljub zadovoljivim osebnim dohodkom je malo takšnih rudarjev, ki bi vzdržali po več let v jami. — Osebnih dohodkov bi tudi morali urediti in jih približati višini svetovnega povprečja, vendar še to za sedaj ni mogoče zaradi določenih cen premoga.

Kako si pa pridobivajo vaši delavci strokovno izobrazbo in kakšni kvalifikacijski sestavi imate?

Odgovor: Pri nas so pretežno kvalificirani delavci — rudarji-kopači. Izpite polagajo v

našem izobraževalnem centru ob navzočnosti rudarskega inšpektorja in tehničnega kadra našega podjetja. Imamo tudi lastno industrijsko rudarsko šolo ter razne strokovne tečaje.

Nadalje so nam gostje povedali, da imajo razne težave v proizvodnji, kot je pomanjkanje lesa, ki ga potrebujejo v velikih količinah, težave z obratnimi sredstvi, z dobavami premoga itd.

Ob koncu razgovorov smo se zahvalili predstavnikom rudnika Trbovlje-Zagorje za odgovore in obisk. Ob tej priložnosti so izrazili tudi željo, naj prenesemo iskrene in prijateljske pozdrave na naš kolektiv z željo, da bi podjetje z uspehom nadaljevalo svojo proizvodnjo.

V imenu našega podjetja TGA smo tudi mi izročili pozdrave kolektivu rudnika Trbovlje-Zagorje z najboljšimi željami za čim večje uspehe pri delu.

K.-n.

Kako rešiti problem letovanja?

Za letovanje na morju se je v letošnjem letu prijavilo precejšnje število interesentov, predvsem za mesec julij in avgust. Za te mesece se je prijavilo 78 oseb več, kot jih lahko naš počitniški dom sprejme. Kapaciteta našega počitniškega doma je v tem letu manjša za 12 ležišč, ker baraka Slovenka ne bo zasledena, in tako razpolagamo sedaj samo s 85 ležišči.

Problem je tudi v izmenjavi z drugimi počitniškimi domovi, saj se je za počitniški dom v Novem Vinodolskem prijavilo 17, za Mali Lošinj 76, za Kaštel Gomilico 82 in za Piran 14 interesentov. Ker so te prijave samo za glavno sezono, t. j. julij in avgust, nam je »Impol« v Malem Lošnju pripravljen odstopiti v svojem počitniškem domu za oba meseca 6 ležišč (soba s 4 in sobo z 2 ležišči), JZ Maribor pa v počitniškem domu v Kaštel Gomilici v juliju 7 ležišč (soba s 4 in vikend hišico s 3 ležišči), v avgustu pa 3 ležišča (vikend hišica). Z drugimi kooperanti pa se še dogovarjamo, kar pa ne

bo bistveno spremenilo gornjega stanja. Iz tega sledi, da je naših interesentov za zamenjavo veliko več, kot nam je dano na razpolago, in zato večine članov kolektiva ne bo mogoče zadovoljiti.

Zaradi tega bi bilo potrebno več razumevanja s strani samih članov kolektiva, ki naj bi se prijavili tudi za mesec junij in september, ko so proste zmogljivosti, predvsem takih članov, ki so samski oziroma nimajo šoloobveznih otrok.

Po sklepu organov upravljanja je letos sicer dana širša možnost za letovanje, tako da dobijo regres tudi tisti, ki bodo letovali po lastni izbiri v kateremkoli počitniškem domu. Žal pa to možnost lahko izkoristijo samo taki, ki imajo zveze oziroma poznanstvo, ker le tako dobijo rezervacijo v nekem počitniškem domu.

Za pravilno rešitev letovanja v letošnjem letu bo potrebno sodelovanje vodstev DE, sindikalnih organizacij kakor tudi prijaviteljev samih.

EP

Letni občni zbori sindikalnih pododborov in podružnic

(Nadaljevanje s 4. strani)
tudi proizvodni problemi v našem podjetju. Podana je sugestija za boljše delo in aktivnejše sodelovanje sindikata z organi delavskega samoupravljanja in ostalimi družbeno političnimi organizacijami v kolektivu.

V novi tovarniški odbor so bili izvoljeni naslednji tovariši: Franc Klemenčič, Peter Gegić, Miha Emeršič, Franc Vreže, Ernest Jamer, Stefan Knaus, Franc Emeršič, Rudi Stelcer, Karl Levanič, Anton Zdravec, Anton Kosi, Janez Sukič, Jernej Širovnik.

V nadzorni odbor tovarniškega odbora so bili izvoljeni:

Vili Ušaj, Stefan Dončec, Ivan Gerjevič ml.

Vse kandidate so predlagale sindikalne podružnice na svojih letnih občnih zboreh.

Upamo, da bo novo vodstvo naše organizacije posvetilo vso pozornost delu in problemom, ki jih je treba odpraviti v čim krajšem času, se oprijelo dosedanjih dobrih organizacijskih prijemov in zavrglo vse tisto, kar je onemogočalo še večjo afirmacijo naše organizacije.

Konstituiranje sekretariata TOS

19. maja 1965 se je sestal novi tovarniški odbor na prvi se-

ji. Namen te seje je bil konstituiranje sekretariata tovarniškega odbora. Vodstvo naše organizacije so prevzeli naslednji tovariši:

predsednik tovarniškega odbora je Franc KLEMENČIČ, podpredsednik Peter GEGIČ, tajnik ANTON KOSI, blagajnik RUDI STELCER.

Vse ostale komisije, ki delujejo v okviru tovarniškega odbora, bodo izvoljene na eni od naslednjih sej.

Sklepi 8. redne seje plenuma

21. aprila 1965 je bila 8. redna seja plenuma, ki so ji razen članov plenuma prisostvovali predsedniki svetov delovnih enot, sekretarji osnovnih organizacij ZK in predsednik delavskega sveta Viktor Prelog. Sekretariat tovarniškega odbora se je odločil za sklic razširjene seje zaradi predstojajočih nalog naše organizacije, ki so neposredno povezane z delom družbeno političnih organizacij našega podjetja in organov delavskega samoupravljanja. Oglejmo si dnevni red te seje in sklepe, ki so bili sprejeti na osnovi predlogov:

1. Volitve članov delavskega sveta in članov svetov delovnih enot.

(Nadaljevanje na 7. strani)

Servomotor

V drugi polovici 19. stoletja pa je leta 1872 Francoz Joseph Farcot iznašel neprimerno boljšo in preciznejšo ladijsko krmilno napravo, ki jo je imenoval zavoljo njene brezpogojne poslušnosti »servo« ali »zaslužnjeni motor«. Dandanes imenujemo omenjeni element enostavno servomotor in regulacijsko napravo servomehanizem. Njeno bistvo je v tem, da se motor vrti in popravlja sta-

nje, lego ali položaj nekega sistema tako dolgo, dokler obstoja razlika med dejanskim in zahtevanim stanjem. Ko se ta razlika po zaslugi servomehanizma samodejno reducira na vrednost 0, aktivnost avtomatske regulacije preneha in se pojavi ponovno, ko razlika znova nastopi. Pri tem je aktivnost povratnega delovanja tem večja, čim večja je nastopajoča razlika in je tudi smerno

občutljiva, tj. servomotor se vrti v eno smer, če vrednost dejanskega položaja sistema presega vrednost zahtevanega položaja, in v drugo smer, če je razmerje med obema obratno. Servomehanizmi imajo danes zelo važno nalogo, tj. avtomatsko regulacijo pozicijskih sistemov. To pa je lahko avtomatiziran proizvodni stroj, krmilo velike ladje, pogon avtomatiziranega strelnega orožja, daljinsko krmiljenje letal in množica drugih.

Družbeni plan občine Ptuj za leto 1965

Investicijska potrošnja

V letu 1964 je bilo v ptujski občini investirano skupno 6,3 milijarde dinarjev. Od tega je bilo porabljeno za investicije v gospodarstvu 78 %, za negospodarske investicije pa 22 %. Pri razvijanju lanskega leta so nastopile škodljive neskladnosti, ki so terjale splošne restrikcijske ukrepe. Ti ukrepi so povzročili omejitve planiranih investicijskih sredstev tudi na območju ptujske občine. Zaradi tega so bila ustavljena dela na vinogradniških nasadih, poštnem posloplju v Ptuj, rekonstrukciji tovarne avtoopreme, šolskih poslopljih itd.

Investicijska potrošnja v letu 1965 bo v občini odvisna od splošne investicijske politike in gospodarsko-planskih ukrepov za stabilizacijo gospodarstva. Obseg brutoinvesticij se predvidoma ne bo zmanjšal, ampak celo povečal za okrog 35 %, kar bo posledica dograditve večjih investicijskih objektov v kmetijstvu, ki je pogojeno z zveznim in republiškimi investicijskimi krediti. Razmerje med gospodarskimi in negospodarskimi investicijami se tudi letos ne bo izboljšalo v korist družbenega standarda, čeprav bodo za te namene na razpolago večja sredstva v primerjavi s prejšnjim letom, ker so pri gospodarskih investicijah angažirana razmeroma velika zvezna, republiška in bančna sredstva (dograditev perutinarne farme, klavnice in hladilnice, farme za pisanje prašičev in mešalnica močnih krmil, nadaljevanje regulacije Pesnice), v industriji rekonstrukcije tovarne volnenih izdelkov, nadaljevanje rekonstrukcije TAP in TGA. V drugih industrijskih podjetjih so predvidene le manjše izpopolnitve, ki bodo financirane predvsem iz lastnih in lokalnih virov.

Predvidene so dograditve poštnega posloplja, izgradnja mostov ter nadaljevanje rekonstrukcije ceste Sikole—Pragersko.

Da bi zagotovili potrebna finančna sredstva po nameni, bo potrebno utrditi in razširiti sodelovanje vseh uporabnikov razpoložljivih sredstev in nosilcev odgovornosti za skladen razvoj razširjene reprodukcije v občini.

Proračunska potrošnja

S temeljnim zakonom o financiranju družbeno-političnih skupnosti je postavljen sistem financiranja dohodkov občine, republike in federacije. Najvažnejša načela novega sistema so, da vsaka družbeno politična skupnost samostojno odloča o uvedbi posameznih vrst prispevkov in davkov, odloča o njihovi višini ter z njimi samostojno razpolaga. Tako predvideva občina proračunske dohodka v višini okrog 2 milijardi 251 milijonov din. Ker razpoložljiva sredstva občine ne zadovoljujejo kritja družbenih potreb in nalog, so občini priznana tudi dopolnilna sredstva republike. Razporeditev proračunskih sredstev upošteva tudi obveznosti, ki jih je doslej financiral okraj iz svojih proračunskih sredstev. Zaradi uskladitve osebnih dohodkov in izboljšanja materialne osnove šolstva in socialnega skrbstva so sredstva tem koristnikom občutneje zvišana, tako tudi sredstva za gospodarske posege vključno z vzdrževanjem cest III. in IV. reda. Vsem drugim službam je zagotovljeno le minimalno povečanje sredstev. Skromna proračunska sredstva narekujejo dosledno disciplino in največje varčevanje.

Zaposlenost, delovna storilnost in osebna potrošnja!

Po predvidevanju bo zaposlenost narasla za 3,5 %, kar kaže relativni padec, ki v glavnem

izvira iz splošnih teženj po ekonomičnejši in smotnejši organizaciji delovnega procesa in zaposlitvi delovne sile. Največji porast pričakujemo v kmetijstvu, ki še naprej širi svoje dejavnosti. V ostalih gospodarskih organizacijah se bo dinamika umirila. Negospodarske dejavnosti predvidevajo nekoliko večji porast zaposlenosti, in to v šolstvu, kulturi in prosveti za 6 %, v zdravstvu pa za 10 %. Kljub temu povečanju pa bodo ostala še nezasedena delovna mesta tako v šolstvu kot v zdravstvu.

Nadaljnjo rast produktivnosti predvidevamo v vseh panogah gospodarske dejavnosti. Produktivnost pa izvira iz proizvajalčevih delovnih sposobnosti, ki jih bo treba še nadalje utrjevati in jim posvečati vso skrb z organizacijo izobraževanja zaposlenih.

Vzporedno s predvidenim razvojem gospodarstva se bo v letu 1965 povečal tudi obseg realne osebne potrošnje v družbenem sektorju gospodarstva in negospodarstva (okoli 7 %).

Delovne organizacije in organi samoupravljanja bodo morali v bodoče še bolj aktivno poseči v področja sistema delitve in nagrajevanja ter ga izpopolnjevati. Pri tem pa bomo morali vključevati v sistem delitve in nagrajevanja tudi vse neproizvodne službe. Šele s takim sistemom delitve osebnih dohodkov ali nagrajevanja bo možno uresničiti načelo delitve po delu. Poleg tega pa bo potrebno delovnim ljudem omogočiti pestrejšo strukturo potrošnje, kajti ta je nujno potrebna za ohranitev skladnosti med kupno močjo in blagovnimi skladi.

(Iz prejetega materiala ob sprejemanju družbenega plana. Podrobnejšo razčlenitev družbenega plana je moč dobiti pri vseh odbornikih skupščine občine Ptuj.)

(Nadaljevanje s 6. strani)
2. Odložitve IV. letne skupščine tovarniškega odbora.
3. »Teden bratstva in prijateljstva« med občinami Varaždin, Čakovec, Ormož in Ptuj — obveznosti našega sindikalnega aktiva pri organizaciji tekmovanj v Kidričevem.

4. Organizacija proslave 1. maja in 20. obletnice osvoboditve — nabava pirotehničnih sredstev.
5. Razno.

VOLITVE ČLANOV DELAVSKEGA SVETA IN ČLANOV SVETOV DELOVNIH ENOT

Sekretariat tovarniškega odbora je za predstoječe volitve v organe delavskega samoupravljanja pripravil predlog za skupno akcijo priprav vseh družbeno političnih organizacij našega podjetja in organov delavskega samoupravljanja. Predvsem je po tem predlogu nujna skupna akcija sindikalnih podružnic in osnovnih organizacij ZK. Glede sklicevanja predvolilnih sestankov so predstavniki sindikalnih podružnic predlagali, da bi se vsaka sindikalna podružnica prilagodila delu v obratih, kar pomeni, da je nujno upoštevati izmensko delo. Na osnovi tega predloga so se sindikalne podružnice z izmenskim delom odločile za sklic predvolilnih sestankov za vsako izmeno, ostale pa za enkratni sklic. Glede izbire kandidatov je bil predlog, da bi upoštevali predvsem evidentirane

ODLOŽITEV IV. LETNE SKUPŠČINE TOVARNIŠKEGA ODBORA

Zaradi obširnega dela v zvezi z volitvami v organe delavskega samoupravljanja in predstoječih proslav je sekretariat tovarniškega odbora predlagal, da se IV. letna skupščina odloži do 15. maja. Plenum je predlog sekretariata odobril.

»Teden bratstva in prijateljstva« — OBVEZNOSTI NAŠEGA SINDIKALNEGA AKTIVA PRI ORGANIZACIJI TEKMOVANJ V KIDRIČEVEM

Slavko Feguš, predsednik športne komisije pri tovarniškem odboru, je prebral poročilo o pripravah za tekmovanje v Kidričevem. Sočasno je podal predračun stroškov prehrane tekmovalcev. Za kritje stroškov tekmovanj je odobren znesek 150.000 dinarjev.

ORGANIZACIJA PROSLAVE 1. MAJA IN 20. OBLETNICE OSVOBODITVE — NABAVA PIROTEHNIČNIH SREDSTEV

Organizacijo proslave za 1. maj in 20. obletnico osvoboditve

je prevzel tovarniški odbor sindikata skupno s terensko organizacijo SZDL Kidričevo. Predvideni stroški za nabavo pirotehničnih sredstev, ki bi jih naj plačal tovarniški odbor sindikata, so 140.000 dinarjev. Sprejet je sklep, da se ta sredstva odobrijo in nakažejo terenski organizaciji SZDL z namenom nabave pirotehničnih sredstev.

RAZNO

— Naročilo časopisa »Teden bratstva in prijateljstva«.

Odobreno je naročilo za vse člane kolektiva. Znesek 90.000 dinarjev se odobri iz sredstev za naročnine časopisov.

— Pomoč članstvu.

Odobrena je pomoč naslednjim članom kolektiva (predlog je podan s strani sindikalnih podružnic):

Angela Kranjec	10.000 din
Marija Venta	15.000 din
Stanko Segula	20.000 din
Marija Šibila	20.000 din
Franc Kokol	20.000 din

— Plačilo računa Slovenija športu.

Odobreno je plačilo računa za nabavo rekvizitov v skupnem znesku 41.000 dinarjev. Sredstva se črpajo iz sredstev za fizkulturo in šport. mi

Strokovna knjižnica TGA Kidričevo

V mesecu marcu in aprilu 1965 so prispele v strokovno knjižnico sledeče strokovne knjige in časopisi:

Strokovni časopisi:

Hemijska industrija št. 3 — 1965 — Beograd,
Kemija u industriji št. 1, 2 — 1965 — Zagreb,
Tehnika št. 3, 4 — 1965 — Beograd,
Cvetne metali št. 4 — 1965 — Moskva,
Elektronik št. 1, 2, 3, 4 — 1965 — München,
Elektrotechnische Zeitschrift A št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 — 1965 — Berlin,
Elektrotechnische Zeitschrift B št. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 — 1965 — Berlin,
Elektro- und Maschinenbau 1, 2, 3, 4 — 1965 — Wien.

Strokovne knjige:

št. 1238 — Inž. J. Esih — Površinska

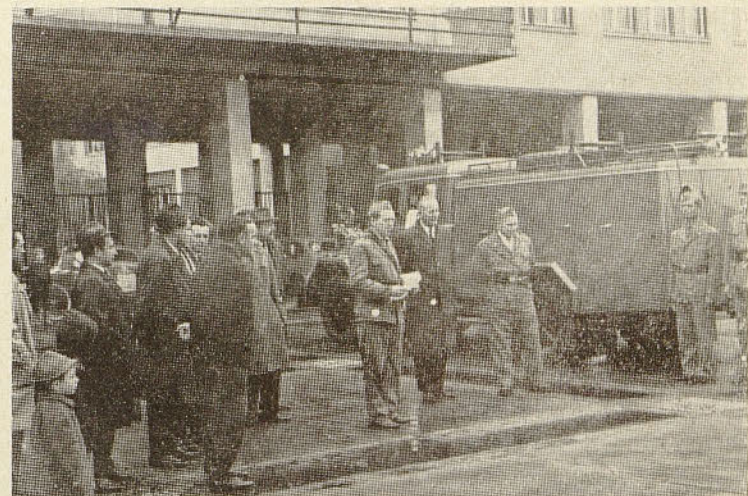
zaštita i bojadisanje metala kemijskim putem,
št. 1239, 1240, 1241 — Dr. J. Bukljaš — Pravne radnje privrednih organizacija pred sudovima,
št. 1242, 1243, 1244 — Dr. J. Bukljaš — Uzance s objašnjenjima i sudskom praksom uz kupoprodaju,
št. 1245, 1253 — Metalburo Zagreb — Jugoslavenski čelik,
št. 1246, 1247 — TAM — Radionički priručnik TAM 4500 — Sasija,
št. 1248 — Dr. Tomeković — Psihologija rada,
št. 1249 — Dr. M. Sarič — Patologija rada,
št. 1250, 1251 — Viktor Savnik — Tehniško risanje,
št. 1252 — Mihajlo Velimirovič — Ilustrirani leksikon tehničkog znanja,
št. 1254 — Metalburo Zagreb — ključ za aluminij,
št. 1255, 1256 — Dragutin Kaiser — Elektrotehnički priručnik,
št. 1257 — V. Internationale Elektrowärmekongres.

Novi gasilski avto

Dolgoletna želja naših gasilcev se je izpolnila, dobili smo nov gasilski tipiziran avtomobil TAM G 4500.

Želja gasilcev po sodobnem vozilu so bile stare in se vlečejo dolga leta nazaj vse do ustanovitve društva. Večen problem naših gasilcev je bil prevoz na požare, saj ni bilo vedno na voljo niti tovarnega avtomobila ali pa je bil naložen z raznim materialom. Bili so primeri, ko smo

direktor tovarne predal ključke novega vozila predsedniku društva. Direktor se je gasilec zahvalil za njihovo humano delo ter jim zaželel mnogo uspehov pri reševanju vseljudskega premoženja z novim vozilom. Nato je zbrane pozdravil predsednik občinske gasilske zveze Ptuj Marjan Berlič. Zahvalil se je gasilec za pomoč na terenu, upravi podjetja pa za razumevanje pri nabavi tega prepotreb-

Predsednik društva pozdravlja direktorja tovarne, goste in članstvo pred upravnim poslopljem

morali gasilci pred odhodom na požar izprazniti avto, večkrat pa smo se na požar odpeljali kar z naloženim vozilom. Vsi tovarni avtomobili, ki smo jih dobili za prevoz, so bili odprti in smo bili gasilci izpostavljeni vsem mogočim neprilikam. Najhuje je bilo, ko smo se v hladnih nočeh vsi premraženi na odprtem avtomobilu vračali domov. Vseh teh nevednosti pa se naši člani niso ustrašili, kajti vedno jih je bilo dovolj, ko jih je poklicala sirena, da bi odhiteli tja, kjer je bila potrebna njihova pomoč.

Vseh teh nevednosti je sedaj konec. Na zadnjo prošnjo UO društva je centralni delavski svet na svoji seji 6. aprila 1964 sprejel sklep, da se kupi za gasilce sodobno vozilo, »tamovo« vozilo, katerega je 16. aprila t.l. direktor tovarne ing. Franjo Grünfeld predal svojemu imenu.

Tega dne so bili pred upravnim poslopljem tovarne zbrani skoraj vsi člani našega društva, predstavniki delavskega samoupravljanja tovarne, občinske gasilske zveze Ptuj, TNZ in drugi povabljeni gostje, da bi bili priča svečanemu trenutku, ko je

nega vozila. Gasilec je zaželel mnogo uspehov ter izrazil željo za sodelovanje z občinsko gasilsko zvezo in med društvi na terenu.

Po svečani predaji je desetina prikazala vajo z novim vozilom na prostoru pred upravo. Najprej je prikazala gašenje s peno in vodo iz lastne cisterne, nato pa črpanje vode iz tovarne, napadali pa so napravili vodno zaveso s šestimi curki.

Upravni odbor društva se zahvaljuje vsem tistim, ki so kakorkoli sodelovali z našim društvom, posebno pa tedanjemu centralnemu delavskemu svetu, ki nam je izpolnil našo največjo željo. Upravi podjetja pa obljublamo, da bomo avto varovali in uporabljali le v namene, za katere je bil nabavljen. Vedno smo pripravljeni na sodelovanje v okviru občinske gasilske zveze, okoliškimi društvom pa bomo vedno v pomoč, če bodo naše pomoči potrebni, saj imamo vsi en sam cilj: čuvati in reševati vseljudsko premoženje pred elementarnimi nesrečami z geslom

V SLUŽBI LJUDSTVA — NA POMOČ!

M. M.

V ozadju gradnja individualnih hišic v Velenju za rudarje

Ne samo strokovna izobrazba-tudi praksa!

(Nadaljevanje s 5. strani)

brazbo si je lahko posameznik pridobil v tem času. Našega delovnega človeka bi vsekakor morali za njegovo delo čim boljše nagraditi in ne iskati možnosti, da mu sedaj zaradi nezadostne prakse na delovnem mestu, drugič pa zaradi nezadostne strokovne izobrazbe znižamo osebne dohodke.

Pričakuje se »v želji«, da se uveljavi dejansko nagrajevanje po vloženem delu in da bo oddelek za proučevanje produktivnosti in zadovoljstva delavcev s pomočjo vseh zbranih predlogov in pripomb uredil tudi to perečo vprašanje.

V. J.

Menda bo najprimernejše, da damo takoj pojasnilo k prispevku tov. V. J. na njegov prispevek, v katerem se zaveda za prakso oziroma priznanje namesto strokovne izobrazbe.

Pisec sam priznava, da je komisija za ureditev pravilnika opravila veliko delo in pravi, da kolektiv ni bil pripravljen. Samo malo pomislimo nazaj na prejšnje pravilnike o OD ali še prej na tarifni pravilnik. Vsi so vsebovali element strokovne izobrazbe, le da smo se tega premalo zavedali, ker je bil za vse, ki niso imeli potrebne izobrazbe, določen rok, v katerem si je le-to potrebno pridobiti. Vse preveč pa so se zanašali na že ustaljeno prakso, da je pravilnik prenehal veljati prej, preden so prišli postavljeni roki do svojega izraza. Zadnji pravilnik je bil v veljavi od 1. januarja 1962 do 31. decembra 1964, torej 3 leta, kot pogoj za pridobitev potrebne izobrazbe pa je pravilnik predvideval 3 do 5 let.

Le malo je bilo takih, ki so tak opomin vzeli resno in se strokovno izpopolnjevali.

Pred leti je bilo vpisanih v tečaj za kvalificirane delavce kemično-metalurške stroke preko 70 članov kolektiva, po treh mesecih pa jih je ostalo le še 6 do 8, torej 10 %. Tečaj je seveda propadel in je čez pol leta moral pričeti znova. Tokrat z nekoliko boljšim uspehom.

Ni nobenega vzroka za tako tarnanje, ker boljših ugodnosti

si res ne moremo želeli prav za naše specifične poklice. Vsi tečaji, ki so organizirani v izob. centru, so seveda brezplačni in vsak slušatelj dobi vsa skripta brezplačno v trajno last, pred leti pa je dobil vsak tečajnik še zvezke, svinčnik in radirko. Sam bi naj prispeval le malo dobre volje in prosti čas. To pa je tisti minimum, katerega bi moral vsak član kolektiva že zdavnaj sam doseči, ne pa, da ga k temu sili pravilnik.

Brez dvoma ima tov. V. J. prav, ko pravi, da je treba upoštevati tudi prakso. Način strokovnega izpopolnjevanja pri nas je tak, da le z večletno prakso na delovnem mestu lahko delavec pridobi določeno strokovno izobrazbo. Kratki štiri- do šestmesečni tečaji bi delavcu brez daljše prakse na delovnem mestu ne koristili mnogo. V tem primeru bi za pridobitev poklica potrebovali najmanj dve leti in naš izobraževalni center bi moral imeti velike učne delavnice z enako opremo, kot so proizvodni obrati: neke vrste obrat glinice ali elektrolize v malem, kar pa je nemogoče.

Vsak član kolektiva, še posebej iz proizvodnih obratov, si je lahko v prejšnjih letih pridobil in uredil poklicno usposobljenost, če je to le želel. Od leta 1957 do 1960 je DIT prirejal razne tečaje za polkvalificirane in kvalificirane delavce. Po letu 1960 je to delo prevzel in razširil izob. center. Najboljša skrb za prihodnost je prav v urejeni strokovni usposobljenosti, »nekaj znati se pravi, nekaj imeti«. Marsikateri je to upošteval in se izpopolnjeval in ima danes že diplomu ne samo za kvalificiranega delavca, ampak za tehnika. Saj je okrog 50 članov kolektiva absolviralo oddelke srednjih šol za odrasle v Ptuj, Mariboru ali pa pri dopisni šoli. Imeli so voljo in zavedali so se pomena strokovne gotovosti — znanja. Za ilustracijo tole primerjavo: pred sprejetjem današnjega pravilnika o OD je k izpitu za priučenega delavca prišlo le polovico ali še manj od števila prijavljenih na začetku tečaja. Udeležba na tečaju je iz dneva v dan padala. Na enakem teča-

ju, organiziranem v prvih mesecih letošnjega leta, pa je število udeležencev raslo iz dneva v dan in je na izpit prišlo v nekaterih primerih tudi do 30 % več delavcev, kot je bilo prijavljenih. Stoodstotna udeležba ni bila prav nobena redkost, kar bi si pred leti ne mogli predstavljati. Saj je v tej kratki dobi letošnjega leta obiskovalo in opravljalo izpite za priučenega delavca kar 292 članov kolektiva.

Praksa na delovnem mestu ne more dati popolne strokovne izobrazbe, je pa nujno potrebna za dopolnitev teoretičnega znanja. Tov. V. J. sam navaja, da se naša tovarna vedno bolj avtomatizira in izpopolnjuje, ter da je za take obrate potrebno tudi večje strokovno znanje. Še tako dober praktik bo delal lažje in boljše, če bo imel dopolnilno teoretično znanje o delovnem procesu. Verjetno je premalo, da bi čakali na novo ustanovljeni oddelek za proučevanje produktivnosti, ki bi naj uredil, torej enostavno priznal strokovno izobrazbo le na podlagi prakse, ne da bi se posameznik vsaj malo potrudil. Vsaj dobro voljo bo treba pokazati, ne pa že po prvih dneh »vreči puško v koruzo«.

-čk-

Elektronika

Izum termionske cevi, tj. elektronke v začetku našega stoletja je dal avtomatski regulaciji nov močan impulz v smeri izpopolnitve dotedanjih mehanskih regulacijskih sistemov, ki so zaradi svoje vztrajnosti delovali leno in počasi. Tok elektronk, na katerega v elektroniki vplivamo s krmilno napetostjo na mrežici, vstavljeni med katodo in anodo elektronke, nima praktično mnogo hitreje regulacije. Poleg tega omogoča uporaba elektronk ojačanje izredno šibkih signalov; odtod velika občutljivost elektronskih regulacijskih naprav.

TEDEN BRATSTVA IN PRIJATELJSTVA

V nedeljo, 16. maja, je bil v dvorani v Kidričevem svečano zaključen IV. teden »bratstva in prijateljstva« občin Čakovec, Varaždin, Ptuj in Ormož, ki je trajal od 23. aprila 1965 na območju ptujске občine.

Delavsko kulturno umetniško društvo »Sloboda« Varaždin, ki slavi te dni 60-letnico plodnega ustvarjalnega dela, je priredilo izredno lep in kvaliteten koncert z mešanim pevskim zborom pod vodstvom dirigenta Milana Jadrošiča, pred prihodom v Kidričevo je priredilo koncert tudi v Juršincih. Drugi del kulturnega programa sta priredila zabavna ansambla »Demoni« iz Čakovca in »Peto-vio« iz Ptuja.

Po izredno lepem koncertu in programu je imel zaključno besedo podpredsednik Skupščine občine Ptuj Vladimir Vrečko, ki je v imenu skupščine in občanov izrekel priznanje in toplo zahvalo organizatorjem in vsem nastopajočim iz bratske republike Hrvaške in skupinam iz ptujске občine, ki so gostovale v 21 krajih ptujске občine v IV. tednu »bratstva in prijateljstva«. Poudaril je pomembnost sodelovanja in srečanj med občinami Čakovec, Varaždin, Ptuj in Ormož.

V imenu občine Varaždin je izročil pozdrave občanom ptujске občine predsednik občinskega sindikalnega sveta Pajo Grubješić, v imenu Čakovca pa

tajnik občinskega sindikalnega sveta Mašan Sredanović. Oba sta izreкла priznanje za dosežene uspehe v IV. tednu »bratstva in prijateljstva« in se zahvalila za tople in pristrane sprejem vse skupin, ki so gostovale v ptujski občini in se zavzele za poglobitev sodelovanja. V znak priznanja občinskemu sindikalnemu svetu Ptuj in odboru za medobčinsko sodelovanje sta izročila spominska priznanja — dela znanih umetnikov.

Zaključek IV. tedna »bratstva in prijateljstva« bo ostal vsem v nepozabnem spominu. To je bil večer pesmi, glasbe in toplo izrečenih besed tovarištva, prijateljstva in sodelovanja. Večer, ki je prispeval nov delež k poglobljanju iskrenega prijateljstva med delovnimi ljudmi sodelujočih občin in ki je vidno manifestiral nerazdružljivo bratstvo in enotnost vseh naših narodov.

Dvorana je bila mnogo pre-majhna in ni mogla sprejeti vseh, ki so prišli iz Ptuja, Kidričevega in okoliških krajev z željo, da bi bili priča temu lepemu večeru tovarištva in prijateljstva.

Za tako lep uspeh svečanega zaključka IV. tedna »bratstva in prijateljstva« pa zasluži vse priznanje tovarniški odbor sindikata tovarne glinice in aluminija, ki mu je bila zaupana organizacija in pokroviteljstvo svečanega zaključka IV. srečanja »bratstva in prijateljstva«.

Personalne spremembe

Člani kolektiva, ki dopolnijo v maju 1965 najdaljšo neprekinjeno delovno dobo v tovarni:

20 let:

Franc Muhič, nastopil službo 9. 5. 1945, in Božena Zorec, nastopila službo 15. 5. 1945.

18 let:

Franc Medved, nastopil službo 29. 5. 1947, in Peter Stölzer 26. 5. 1947.

17 let:

Štefan Fuks, nastopil službo 10. 5. 1948, Ivan Firbas 10. 5. 1948, Jože Zelenko 10. 5. 1948 in Martin Žerak 10. 5. 1948.

16 let:

Miran Gotvajn, nastopil službo 16. 5. 1949, Franc Galun 23. 5. 1949, Srečko Kramberger 5. 5. 1949, Mihael Princ 15. 5. 1949, Matevž Skok 4. 5. 1949 in Franc Vidovič 4. 5. 1949.

14 let:

Branko Kolarič, nastopil službo 3. 5. 1951, Avgust Lesjak 1. 5. 1951 in Herman Vajs 9. 5. 1951.

13 let:

Konrad Kramberger, nastopil službo 12. 5. 1952, Anton Rampre 7. 5. 1952, Ivan Lah 15. 10. 1952 in Karl Tomanič 13. 5. 1952.

12 let:

Stanko Hanželič, nastopil službo 4. 5. 1953.

11 let:

Anton Kamenšek, nastopil službo 8. 5. 1954, in Jože Murko 12. 5. 1954.

10 let:

Ernest Andrejek, nastopil službo 4. 5. 1955, Stanko Bezjak 18. 5. 1955, Viktor Copak 17. 5. 1955, Terezija Galun 21. 5. 1955, Konrad Jakelj 17. 5. 1955, Jože Kováčec 18. 5. 1955, Viktor Klasič

20. 5. 1955, Štefan Mlinarič 17. 5. 1955, Janez Meznarič 21. 5. 1955, Ivan Pinterič 6. 5. 1955, Stanko Pukšič 27. 5. 1955, Dominik Rumež 4. 5. 1955, Vlado Šerc 4. 5. 1955, Martin Šimenko 18. 5. 1955, Ivan Šef 18. 5. 1955 in Alojz Zorec 20. 5. 1955.

NAŠ 50-LETNIK

Janez Fridauer, rojen 6. 5. 1915.

ODŠLI IZ PODJETJA

Stanislav Vršič, inž. Edi Belak, Stanko Černivec, Anton Ambrož, Božo Verblac, Jože Kokot, Jože Horvat, Stanislav Fideršek, Franc Princ, Stanko Vederjak, Avgust Rimele, Ferdo Valenko, Franc Turkuš, Martin Petek, Janez Rakuš, Anton Gulin, Jakob Cafuta, Jože Majcenović, Franc Furek, Franc Bezjak, Anton Kmetec, Andrej Jarc, Stanko Osvald, Frida Levart, Alojz Novak, Stanko Šmigoc, Jakob Kelenc, Rudolf Merkuš in Franc Verlak.

Franc Galun, rojen 24. 7. 1931, VKV ključavničar in šofer, se je smrtno ponesrečil 8. maja 1965.

NOVI DRUŽINSKI ČLANI

Družina Antona Biška je dobila hčer Milico, družina Franca Šmigoca sina Danila, družina Franca Markeža sina Milka, Anica Klajnšek hčer Tanjo, družina Martina Piška sina Jožeta, družina Jakoba Kelenca sina Draga, družina Antona Pala sina Jožeta, družina Ivana Polajžerja je dobila sina Andreja, družina Feliksa Kmeteca sina Srečka, družina Štefana Vidoviča hčer Majdo, družina Antona Malingerja sina Antona in družina Mire Matjašič sina Mirana.